

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2010

Núm. 86

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 16 de febrer del 2010

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 492/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat dels centres educatius d'Eivissa. 3958
- 2) RGE núm. 494/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a continuïtat de la UNED. 3959
- 3) RGE núm. 504/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a polítiques de gènere. 3961
- 4) RGE núm. 509/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Servei de l'112 i del 061 a Eivissa. (**Retirada**). 3961
- 5) RGE núm. 510/10**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pacte social i polític per a l'educació. 3961
- 6) RGE núm. 491/10**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de la política de promoció turística. 3962
-
-

7) RGE núm. 493/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficis per a Menorca del nomenament de la nova consellera de Turisme. 3963

8) RGE núm. 495/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport parlamentari del president del Govern. 3964

9) RGE núm. 506/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús racional de medicaments. 3965

10) RGE núm. 507/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a electrificació de línies ferroviàries. 3966

11) RGE núm. 508/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'estabilitat. 3967

12) RGE núm. 496/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament de tres consellers del Govern. 3968

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 47/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'aplicació de la Llei 5/2008, de 14 de maig, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública. 3969

III. MOCIÓ RGE núm. 443/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes desenvolupats en virtut de l'aplicació del Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 14514/09. 3976

IV. COMPAREIXENÇA del president del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el contingut de la IV Conferència de Presidents de les Comunitats Autònomes que es va dur a terme a Madrid el dia 14 de desembre del 2009 (Escrit RGE núm. 15418/09, presentat pel Govern de les Illes Balears). 3983

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 492/10, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat dels centres educatius d'Eivissa.

La primera és relativa a la seguretat dels centres educatius a Eivissa i la formula la Sra. Carolina Torres. Té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Educació, està vostè en condicions de garantir la seguretat de l'alumnat a tots els centres educatius d'Eivissa? Sr. Llinàs, li faig aquesta pregunta perquè, com vostè sap, la conselleria que vostè dirigeix ha hagut de tancar tres aules del col·legi públic de Can Misses perquè estan afectades per uns trencs que, fins i tot, el passat dia 26 de gener varen causar el despenjament d'un tros de sostre a unes de les aules d'infantil de tres anys. Justament, un dia després que la Sra. Badia, directora de Planificació i Centres, durant una visita a l'illa d'Eivissa asseguràs que no hi havia cap risc.

Ja es pot imaginar la preocupació dels pares que, a dia d'avui, encara esperen que l'IBISEC els passi un examen exhaustiu de la situació d'aquestes aules, informe que, el dimecres passat, des de l'IBISEC s'havien compromès a entregar ahir dilluns i que, de moment, aquest fet no s'ha complert. Ara té 50 alumnes sense aula que han hagut de ser reubicats provisionalment a espais poc apropiats, a més que això també afecta tot l'alumnat d'aquest centre perquè s'han quedat sense aula d'informàtica, tampoc no es poden fer els desdoblaments d'anglès i s'han suprimit les activitats extraordinàries. Si això fos poc, enmig de tota aquesta crisi, va i dimiteix la delegada d'Educació de les Pitiüses al·legant que no podia continuar representant la conselleria que vostè dirigeix perquè no tenen la sensibilitat necessària per entendre les necessitats que tenim a les Pitiüses i que la mala gestió del problema de Can Misses va ser *la gota que ha colmado el vaso*.

Sr. Conseller, li puc garantir que aquesta opinió no és exclusiva de la Sra. Marí, exdelegada d'Educació de les illes Pitiüses. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sra. Torres. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, vostè no m'ha fet una pregunta, me n'ha fet una bateria i jo li intentaré contestar, el que passa és que tenc poc temps per fer-ho, si alguna d'elles vol que li respongui amb més profunditat evidentment torni-la a fer en compareixença i amb molt de gust li donaré la resposta.

Miri, assegurar, com feia vostè a la pregunta, que tots els alumnes estiguin bé i amb seguretat als centres és una prioritat tan gran o més que el que puguin anar a classe. És prioritària la seguretat a anar a classe. Jo li puc dir que no és més aquesta seguretat que puc fer com a conseller d'Educació que la que puguin fer tots els consellers d'Educació de totes les comunitats autònomes. Per tant, crec que sí, que estam en condicions d'afirmar que hi ha seguretat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Sr. Torres, té la paraula.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Bé, Sr. Conseller, crec que al final aquí *obras son amores* i el que sí trobam a faltar, per més que vostè ho digui, és més sensibilitat i sobretot que aquesta sensibilitat vengui acompanyada de mitjans econòmics per donar solucions. Dins aquesta legislatura, Sr. Conseller, hi ha una llista de fets que deixa en evidència que Eivissa no només necessita noves infraestructures, que és un tema que també vostè té molt descuidat, sinó que és necessari que revisin aquestes infraestructures i sobretot que s'inverteixi en els centres educatius perquè estiguin en bones condicions i perquè, sobretot, siguin segurs.

A més, aquesta legislatura ha vengut marcada a Eivissa amb titulars com, per exemple, que es donava, l'octubre de 2008, quan vostè encara no era conseller, però era consellera la Sra. Galmés, "*desalojan varias aulas del colegio Vara del Rey por la caída parcial de un falso techo*". O l'any següent, el 2009, al *Diari d'Eivissa*, també el mes d'octubre: "*dimite la directiva de Sa Blanca Dona por las deficiencias del centro*". Concretament perquè no poden garantir la seguretat de l'alumnat ni del personal a causa d'un sistema d'incendis inoperatiu i d'una caldera que no complia la normativa de seguretat.

I ara recentment, Sr. Conseller, el mes de gener d'aquest any tenim un titular com: "*una placa de yeso se desprende del techo en una aula del colegio de Can Misses*". Tot això, Sr. Conseller, es podria haver evitat si escoltàs les demandes que li fan des del sector a l'illa d'Eivissa, però sobretot actuant amb diligència. Necessitam una gestió més àgil a l'hora d'actuar i necessitam inversions i que les inversions arribin. Realment, Sr. Conseller, els esdeveniments el deixen en evidència i la seva gestió resulta tan decebedora com la de la seva antecessora. Esperem que almenys això li serveixi d'experiència, que no es cometin els mateixos errors i que tenguin en compte, realment, les necessitats de l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, miri, quasi tots els mals cauen segons vostè en el moment en què nosaltres ens feim càrrec de la gestió. Li puc dir que en aquests moments s'executen 14 milions i mig dins Eivissa, i en queden al voltant de 16 per invertir 31 milions a Eivissa en una legislatura. Per favor, miri les inversions que s'han fet amb anterioritat. Això per una banda.

Dues, la relació que pugui haver-hi entre la dimissió de la delegada o no això és un tema personal de la delegada que jo respect i que, efectivament, són explicacions que hauríem de posar a un altre lloc.

El fet de la immediatesa d'actuació, hi havia preparats 840.000 euros per fer la reforma a aquest centre, feim les feines per començar immediatament perquè hi ha els doblers i, a més, ja estava planificar fer la feina. Una altra cosa, en aquests moments la directora general és a Eivissa, conjuntament amb els de l'IBISEC, per presentar l'informe que vostè demana que s'havia de presentar ahir, es presenta avui i, a més, es presenta als pares, a la direcció del centre i a l'ajuntament.

Sensibilitat amb Eivissa, teníem un problema a un centre determinat amb una ampliació i s'ha fet una ampliació a Sant Josep i feim una feina com ningú no havia fet mai a Eivissa en educació, i si no miri exactament tota la documentació que existeix dins la conselleria. Mai ningú no havia tengut la sensibilitat, com té aquest govern, per fer les actuacions que feim a Eivissa. Li dic que, per favor, em presenti una opció que hi hagi fet un altre govern amb més feina que la que feim nosaltres. Jo aquí li respondré al que vulgui, però estic segur, i li garantesc, que la sensibilitat cap a Eivissa és prioritària com li demostraré després a una altra pregunta que em fan avui en aquest parlament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llinàs.

I.2) Pregunta RGE núm. 494/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a continuïtat de la UNED.

La segona pregunta és relativa a la continuïtat de la UNED i la formula el Sr. Miquel Munar. Té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Quines accions pensa dur a terme el Govern de les Illes Balears per garantir la continuïtat de la UNED?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Munar. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Quasi no he tengut temps de passar d'un punt a l'altre, Sra. Presidenta. Moltes gràcies. Sr. Munar, no, no m'he enfadat, eh?

La UNED és una competència pròpia de l'Estat, en aquest cas del ministeri, que no ha transferit a les comunitats autònomes. Per tant, som sensibles als problemes de la UNED, des de la conselleria, el que passa és que tampoc no tenim la responsabilitat de fer algunes actuacions com, per exemple, les subvencions. Amb això li vull comentar que tot allò que sigui millorar l'alumnat que hi va, reconèixer la feina dels treballadors que estan dins i, sobretot, el prestigi de la universitat de segur que nosaltres ho farem. M'he posat en contacte amb el conseller de Presidència del consell insular per tractar aquest tema, encara que no sigui competència de la conselleria.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Sr. Munar, té la paraula.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Jo seré molt suau perquè sempre he tengut misericòrdia pels governs febles, per les persones minvades i per tots els que tenen debilitat manifesta, però la nostra obligació és fer-li alguna reflexió.

Vostè, naturalment, contesta des de la debilitat, és a dir, "és que són subvencions", "és que són competències dels altres". Probablement seria l'hora de fer la reflexió que ja que vostès no tenen doblers per fer les coses que voldrien fer, tenen una certa incapacitat per fer les coses que estan obligats a fer, com a mínim podrien plantejar-se si aquestes competències es podrien demanar, si són viables i si serien capaços vostès d'ordenar l'educació, nosaltres tenim competència en educació.

Parlam d'una universitat que té els dos conceptes pels quals almanco aquest grup té una especial sensibilitat, un és el coneixement, però a sobre hi va un *ad hoc* fonamental que és l'esforç, i parlam de l'escandalosa xifra de 10.000 matriculats. És a dir, parlam de 10.000 matriculats que a més de voler fer una carrera universitària la fan o fent feina o fent una altra activitat. Això no pot quedar al marge d'un projecte d'un govern seriós. Un govern seriós s'ha de plantejar si seria l'hora d'inserir aquest criteri educatiu dins una llei que, per cert, va fer

el PP, l'única llei que s'ha fet en educació dins aquesta comunitat i que vostès no han desenvolupat, on podrien, per exemple, inserir aquesta UNED perquè no fos *gratia et amore*, que nos fos benestar social i que estigués inserida dins un projecte educatiu, perquè això és el que fa un govern de progrés.

Un govern de progrés no és un mot, no és una paraula, és un fet, i que avui un projecte educatiu que dona resposta a 10.000 estudiants universitaris, amb 150 professors i amb no sé la quantitat de carreres universitàries que fan, un conseller no pot sortir a aquesta seu del poble i dir que això és competència, que no és competència, que no sabem ... , perquè és un govern desorientat i un govern que està desorientat que a més té problemes d'inestabilitat, que a més té poca memòria i que a més té tots els problemes que té, quasi es pot fer un diagnòstic de govern "demenciat".

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Munar. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Sr. Munar, si entenem exactament que són les competències sabem perfectament que el ministeri no ha fet la transferència, no ha fet la transferència. Com? Bé, la podem reclamar. Sabem perfectament que la competència no es dona a cap de les autonomies perquè és una competència pròpia de l'Estat que no vol transferir. Això és una cosa clara. Una altra cosa és el respecte als alumnes que tinguin predilecció per estudiar a la UNED, tot el respecte cap a ells i no tan sols cap a la UNED sinó que hi ha sistemes que ho fan a través del sistema TIC a altres universitats de l'Estat.

Per tant, allò que només teníem una universitat i la UNED no és veritat, ja tenim universitat, la UNED i altres sistemes *on line* on els estudiants fan feina. Tenim la responsabilitat que tenim com a ciutadans, però les competències nostres i la nostra responsabilitat de tirar endavant la tenim amb la Universitat de les Illes Balears i amb tots aquells alumnes i aquelles universitats que fan feina, però per aquest ordre, no per un altre ordre. Aquesta és la situació que tenim en aquests moments. No li puc dir una altra cosa perquè seria mentir o ficar-me en competències que no em competeixen.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs.

I.3) Pregunta RGE núm. 504/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a polítiques de gènere.

La següent pregunta és relativa a polítiques de gènere i la formula el Sr. Miquel Àngel Llauger del BLOC.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera d'Afers Socials, entre les competències que en matèria de polítiques socials s'han de transferir als consells hi ha les de polítiques de gènere i ens interessava avui saber en quin estat es troba aquesta transferència, quines són les gestions que s'han fet, quines són les previsions. També ens interessa saber la situació en què queda l'Institut Balear de la Dona, una entitat que ha fet i fa tan bona feina en favor de la igualtat. Aquesta era, en definitiva, la pregunta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Efectivament un dels objectius polítics d'aquesta legislatura és la transferència als consells insulars en tema de política de gènere. Per aquest motiu ja dia 29 de desembre de l'any passat, del 2009, el Consell de Govern va aprovar el document que s'ha de presentar a la Comissió Mixta Govern-consells insulars per debatre quins són els serveis, perquè la competència ja la tenen per l'Estatut, però quins serien els serveis i quines serien les funcions que el Govern ha de transferir als consells insulars.

Aquest document ja s'ha lliurat a tots els consells. Els consells, dins un termini que ja ha acabat, hi han presentat esmenes i al·legacions i ara s'ha de convocar el plenari de la comissió entre consells i Govern per debatre el document i totes les al·legacions i fer un document únic i a partir d'aquí comptabilitzar econòmicament i amb personal el que suposen aquests serveis. Li he de dir que amb els consells insulars hem tengut diverses reunions i, en principi, hi ha un acord polític.

L'Institut de la Dona queda dins aquesta transferència permanent i dins el Govern amb les funcions, bàsicament que es quedarà el Govern per als temes de gènere que són la coordinació, les relacions amb l'Estat, el suport a associacions de caràcter interinsular, la gestió de qualque servei que pugui quedar de caràcter interinsular, i garantir la igualtat de tracte amb els quatre consells. També li he de dir que ja tenim una proposta de llei d'igualtat entre homes i dones, que està en període d'audiència pública, i també hi queda recollida la permanència de l'Institut de la Dona com a instrument d'igualtat de gènere. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Santiago. Vol fer ús de la paraula el Sr. Llauger? No?

I.4) Pregunta RGE núm. 509/10, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Servei de l'112 i del 061 a Eivissa.

Passam, doncs, a la següent pregunta. Crec que l'han retirada. El servei de l'112 d'Eivissa pel Sr. Joan Boned, del Grup Parlamentari Socialista. No es debatrà, em sembla, perquè s'ha sol·licitat la seva retirada. És així?

I.5) Pregunta RGE núm. 510/10, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a pacte social i polític per a l'educació.

Passam, doncs, a la següent pregunta que és relativa al Pacte social i polític per a l'educació. La formula la Sra. Esperança Marí. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Educació, la setmana passada, en aquest anterior ple d'aquesta cambra, ja vàrem parlar sobre el Pacte social i polític que s'està bastint o que s'intenta bastir a nivell de l'Estat. Sabem, i en som conscients, que en èpoques de crisi l'educació agafa una rellevància determinada i que quan es parla d'establir o de bastir aquests pactes és perquè som capaços que tot allò que són les controvèrsies entre partits, legítimes controvèrsies entre partits, quedin aparcades i sapiguem prioritzar uns mínims entre tots.

També li voldria recordar, però, que aquí, a les Illes Balears, tenim competències exclusives en educació i que, per tant, al marge que es pugui parlar, fer, bastir, treballar per aquest pacte a nivell de l'Estat crec que els temes més importants són aquí a les Illes Balears. S'ha vist avui, i es veu contínuament, que són moltes les preocupacions, són molts els temes que surten a nivell educatiu i que ens preocupen. Per això, m'agradaria que ens poguéssim explicar si s'ha pensat, s'ha plantejat, es treballa en aquest sentit d'establir aquí, per a totes les nostres necessitats educatives que són moltes i cada vegada apareixen a tots els mitjans de comunicació, si treballen també per dur a terme el nostre pacte per a l'educació aquí a les Illes Balears. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, no repetiré el que vàrem dir la sessió passada perquè, evidentment, seria repetir-me, el que faré serà expressar el que ha passat des de la setmana passada quan vaig intervenir. En aquests moments elaboram, avui, demà, sortiran des de la conselleria cap al ministre les aportacions fetes als 104 punts pel pacte. En aquests 104 punts han intervengut sindicats, associacions de pares, d'alumnes i, per tant, tenim la possibilitat també a través dels centres, les

aportacions que han fet els centres, de fer un ventall bastant ample i bastant considerable d'aportacions. Això per una banda.

Per l'altra, evidentment el que vostè diu té tota la raó, el pacte després ha d'aterrar aquí, les nostres necessitats d'aquí són unes necessitats distintes de les que puguin ser les de Castella-La Manxa o les de Castella-Lleó perquè la situació territorial i social és distinta. Després de tenir aquest pacte, que esper que definitivament es faci, llavors aterrem a les Illes Balears, adaptarem aquest pacte, sense canviar l'esperit sense cap dubte, però adaptant-nos a les peculiaritats de les persones i dels territoris de les Illes Balears. Feim feina, com abans la meva antecessora ja hi havia fet feina.

Per tant, continuarem fent feina en aquesta línia i passi o no passi aquesta línia estranya de dia 27 de si hi ha pacte o no hi ha pacte, pel que he llegit avui a premsa, a les Illes Balears intentarem, passi el que passi, fer el pacte.

Gràcies, Sra. Presidenta i Sra. Diputada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs. Vol fer ús de la paraula la Sra. Marí? Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, molt breument. Només i per acabar, també crec que seria interessant que totes aquestes aportacions que des de les Illes Balears es duren a aquest pacte per a l'educació a nivell de l'Estat o per la feina que es fa amb totes les aportacions per allò que ha de ser el nostre pacte per a l'educació, li ho dic sincerament ja que jo no li puc demanar una compareixença dins la Comissió d'Educació, sí que seria d'agrair la compareixença per explicar-nos com està aquest tema i que es pugui fer aquest debat també dins el Parlament de les Illes Balears, dins la Comissió d'Educació i Cultura. Pens que seria una qüestió que tocava fer i que seria enriquidora en tot aquest tema.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, mirarem què passa a finals de mes, la setmana que ve, després, evidentment, ens haurem de plantejar un calendari i aquest calendari seria un calendari de feina amb tota la part, diríem, que intervindria de les Illes Balears, tot el sector; i després, evidentment, no tenc cap problema a fer una compareixença, però si la demanam abans que em pugui reunir amb el sector i abans que tenguem el pacte o no pacte seria difícil, però crec que sí ho podem fer dins un mes o dos.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llinàs.

1.6) Pregunta RGE núm. 491/10, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de la política de promoció turística.

La següent pregunta és relativa al desenvolupament de la política de promoció turística i la formula el Sr. Miquel Jerez. Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, no hi ha cap dubte que el sector turístic i les institucions insulars, especialment els consells, han fixat la mirada cap a la seva conselleria amb l'esperança que fos dotada definitivament la competència de promoció turística. Al llarg de la present legislatura vostès ens havien fet creure que hi havia un pacte exprés entre el Partit Socialista i Unió Mallorquina que impossibilitava aquest precís traspàs. Després dels darrers esdeveniments que han succeït en el si de la seva conselleria i en particular en el departament de Promoció Turística INESTUR que han provocat l'expulsió d'Unió Mallorquina de totes les àrees de responsabilitat del Govern, sospito, vull pensar, esperar, crec i confio que qualsevol acord que vostès tenguessin amb Unió Mallorquina ha quedat totalment resolt i per tant, ha quedat vostè alliberada per transferir aquesta legislatura el que a cada illa li correspon per promocionar les seves destinacions de manera autònoma i de manera suficient.

És per això que en el marc de la transferència de competències en matèria de turisme li feim la següent pregunta: com té previst la Conselleria de Turisme desenvolupar la política de promoció turística després dels darrers esdeveniments succeïts en el si de la seva conselleria?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies. Sr. Diputat, la veritat és que hauríem de partir respecte del seu argumentari d'una qüestió que no és certa. El Partit Socialista, el BLOC, Unió Mallorquina van tancar un acord de govern d'una manera molt clara entorn al que són les transferències competencials i en aquest sentit un acord perfectament clar i transparent entorn que la transferència de promoció turística es realitzaria en el darrer any de legislatura. Per tant, en aquest sentit, el compromís de tots es manté intacte, però en aquest sentit -repetesc- no hi ha canvi de criteri.

Com exercirem aquesta competència? Crec que en tres sentits molts clars: un, continuïtat, acord i amb allò que fa referència a la promoció exterior, és un element clau; segon és la concertació econòmica, sindicats, associacions empresarials i d'una manera molt especial les associacions hoteleres, i tercer, evidentment, la participació i la concertació en tot el que són els consells insulars per preparar aquesta transferència.

Els consells insulars participaran en tot el que és la política d'aquesta conselleria de manera immediata per poder preparar de manera fàcil i sobretot molt coordinada i eficient aquesta transferència. En darrer terme també -per si li interessa-, tot el que implica la simplificació administrativa a fi de facilitar la transparència, la claredat i les oportunitats d'una transferència justa i equitativa.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Consellera, el que no pot negar és que efectivament el retard en el traspàs de la competència en matèria turística en els consells era un exigència precisament d'Unió Mallorquina imposada en aquest govern. Això és una certesa absolutament innegable que vostè avui no pot qüestionar perquè l'acord era aquest, efectivament, a darrers de legislatura, però imposat per una conselleria, per un partit, que avui vostès han expulsat d'aquest govern. Per tant, continuo insistint que vostè en aquest moment s'ha desfet de lligams, s'ha desfet d'acords i té la possibilitat, quan vulgui, de transferir aquesta dotació econòmica als consells insulars.

Miri, ha estat presidenta del Consell Insular de Menorca durant moltíssim temps i sap perfectament el que costa promocionar les destinacions turístiques de les nostres illes a l'exterior de manera singularitzada. Hauria de ser més sensible a aquesta qüestió i miri, li ho diré, especialment amb Menorca perquè és cert que no ha patit una de les millors temporades turístiques. El sector confia i confiava amb vostè.

El Partit Popular també li atorga un vot de confiança, però per mantenir aquesta confiança, Sra. Consellera, ha de fer gestos i els gestos passen pel fet que efectivament aquesta competència el més prest possible sigui transferida als consells insulars.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

La confiança evidentment es guanya quan som capaços de mantenir els acords contrets i en aquest sentit aquesta conselleria i aquesta consellera mantindran els acords contrets i no només entre els grups polítics que conformam el Govern, sinó també amb els consells insulars. Aquest és un acord, el calendari de transferències i la manera en què es va realitzar, que supera fins i tot aquest àmbit de govern i hi varem i hi varen participar els consells insulars i en aquest sentit respectarem aquests acords i farem aquesta transferència i la farem bé.

La farem amb els consells insulars dintre, des del seu primer moment, no tornarà passar que cap govern faci feina en contra dels consells insulars, els ho asseguro. Els ho asseguro. Així és com es guanya la confiança de la gent i a partir de d'aquí, per tant, farem feina amb els consells insulars i prepararem la millor transferència, amb uns criteris justs i aquesta justícia evidentment la treballarem entre tots.

Per tant, manteniment dels acords amb els consells i participació directa dels consells, dels agents econòmics i socials en tot el que és la política d'aquesta conselleria de Turisme. Així és com vertaderament es guanya la confiança i no girant... cada dos per tres el que fa referència amb fets el que a vegades vostès demanen.

Per tant, tirarem endavant i evidentment encantats que vostès... i així que, prou vegades se'ls ha plantejat, hi puguin participar. Gràcies.

1.7) Pregunta RGE núm. 493/10, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a beneficis per a Menorca del nomenament de la nova consellera de Turisme.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta és relativa a beneficis per a Menorca del nomenament de la nova consellera de Turisme. La formula el Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, l'anterior conseller de Turisme va fer fa dues setmanes unes manifestacions en aquesta cambra on deia que la situació de Menorca, del sector turístic de Menorca, era una situació excepcional. Ara tenim, una nova consellera de Turisme, és la quarta persona que està al front d'aquesta conselleria, no sabem en aquests moments si serà la darrera, el cert és que és la quarta i no sabem si comparteix les paraules del conseller anterior i de fet, ens preocupa molt quina és la situació a Menorca.

A Menorca tenim una situació turística complicada, vostè n'era la màxima responsable en aquell moment, durant els deu darreres anys ha estat la responsable de Turisme al Consell Insular de Menorca, ha estat la presidenta del Consell Insular de Menorca i ens demanam quines polítiques i quins beneficis tindrà per Menorca el seu nomenament com a consellera de Turisme. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

Evidentment, ja ho hem assenyalat abans, però encantada de tornar-ho assenyalar, la continuïtat i el compromís de les paraules de l'anterior conseller de Turisme aquí i per tant, el suport a una situació especial que necessita evidentment d'un esforç per part del Govern.

Per tant, estam disposats des d'aquest govern no només a donar continuïtat a aquest esforç compromès per l'anterior conseller, sinó a més a més a continuar treballant amb el consell, amb el sector a Menorca com perquè intensifiquem i donem resposta a les necessitats, a les propostes, als projectes que des d'aquesta illa es demanin per millorar la seva situació turística.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, sincerament, Sra. Consellera, almenys als menorquins no ens convencen les seves paraules, la situació turística a Menorca ha estat molt complicada, és molt complicada a causa, molt, a la seva gestió durant deu anys i hem de pensar que vostè, dia 8 de gener li varen fer una entrevista en un mitjà de comunicació, va fer una sèrie d'aclariments i no és menys cert que l'endemà va sortir un titular que deia "*Menorca pierde en una década 394.500 turistas extranjeros*".

Aquesta és la realitat. El sector turístic a Menorca amb vostè al front de la conselleria i com a presidenta del Consell Insular de Menorca... no s'ha parlat com s'hauria d'haver parlat de promoció turística, no s'ha parlat de producte turístic, no s'ha fet prou, ni s'ha volgut fer prou per al sector turístic, no s'ha cregut en el sector turístic amb la qual cosa creiem que avui tenir-la com a consellera de Turisme no té els avals suficients. Potser tenguí el pes suficient polític dins la seva formació política, per ser la consellera de Turisme del Govern balear, però no té la credibilitat, almenys davant Menorca amb uns resultats i amb unes estadístiques perquè senzillament vostè passa per ser estadísticament, amb el seu mandat a Menorca..., hem perdut 400.000 turistes, s'ha passat de 900.000 turistes a 500.000 turistes. Hi ha gent que m'ha demanat que es faci aquesta proporció en l'àmbit de Govern balear, m'estimo més no fer-la.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TURISME (Joana Maria Barceló i Martí):

S'embulla tot sol, Sr. Tadeo, ni tan sols ha estat capaç de fer una contrarèplica com toca, s'enreda. S'enreda. Només li assenyalaré una cosa i m'agradaria acabar amb aquest debat. El que no tornarà passar amb un govern progressista i d'esquerres en aquesta casa i en aquesta comunitat, com no ha passat en aquesta legislatura, és que el turisme sigui una eina de confrontació, que s'utilitzi de manera partidista per fotre baix un govern i ho dic així de clar.

(*Remor de veus*)

No, no, sí que m'agradaria deixar-ho clar. Vàrem patir un partit popular al Govern que s'obsessionat per tirar baix un govern del consell insular, érem els únics que havíem resistit, era així, obsessionats, varen intentar fer tot el possible perquè el consell insular no gestionés ni un euro del que era la promoció turística. Varen batallar a fi... i varen utilitzar el turisme d'una manera partidista i ho dic així de clar i això evidentment no tornarà passar. Els consells insulars participaran amb la gestió turística, com fan ara, tenen recursos quan es demana una campanya extraordinària, cosa que se'ns va negar a l'anterior legislatura. La mateixa campanya que avui amb 9 milions d'euros es finança amb recursos de l'Estat i de la comunitat autònoma, vostès la varen negar fa tres anys.

Per tant, miri-s'ho, varen utilitzar el turisme de manera partidista i per tant, això que crec que no és tolerable, serà el primer que notarà Menorca, que hi ha un govern disposat a ajudar, que està disposat a escoltar, que està disposat a fer feina amb els consells insulars i amb el sector i a partir d'aquí Menorca tirarà endavant, com vostès ho varen impossibilitar per motius partidistes. Aquesta és la situació i per tant anirem endavant i ens en sortirem i tant que ens en sortirem!

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

1.8) Pregunta RGE núm. 495/10, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Pastor i Cabrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport parlamentari del president del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta és relativa al suport parlamentari del president del Govern. La formula el Sr. Antoni Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta és molt clara, ens agradaria que ens digués el president del Govern o la persona a la qual toqui respondre amb quines formacions polítiques disposa per tenir una majoria parlamentària.

Podem llegir que el mateix president del Govern va manifestar minuts després d'haver romput el pacte de govern que confiava mantenir la majoria parlamentària. N'he parlat amb els meus companys i la veritat és que no crec que es referís a nosaltres. Ens agradaria saber com li surten els números, al Govern, per manifestar que a dia d'avui encara té majoria parlamentària. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. La resposta també intentarà ser molt clara, Sr. Pastor, com és públic i notori el Govern té el suport parlamentari del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari del BLOC PSM de Menorca i de les diputades d'Eivissa pel Canvi i pretenem com hem fet moltes altres vegades recaptar puntualment el suport d'Unió Mallorquina i també del Grup Popular. Ho hem fet altres vegades i pretenem que continuï així en un futur. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues...

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies. Sr. Moragues, a mi, els números no em surten. No em surten de cap de les maneres. Això no vol dir que un govern en minoria no sigui legítim, faltaria més! El que no és legítim és un govern en minoria dins les minories i vostès avui no només són un govern en minoria, sinó que entre tots vostès no fan els 28 diputats més el de Formentera que fa el Partit Popular. Això és el que haurien de tenir en compte i el que haurien de dir als ciutadans.

Aquestes institucions i les institucions en moments de crisi, el que necessiten és estabilitat. Vostès a dia d'avui no poden garantir gens d'estabilitat. Vostès s'equivoquen en una cosa. Vostès no només s'han volgut convertir en jutges i fiscals. Vostès jutgen, legitimen i deslegitimen les formacions polítiques. S'han passat dos anys i mig intentant deslegitimar una força majoritària d'aquesta cambra parlamentària perseguint políticament els membres de l'anterior govern, desacreditant persones amb famílies de l'anterior govern. Han intentat fer mal al Partit Popular i hi ha hagut un moment que les enquestes no els han donat els comptes que vostès treien i han dit "ha de rebre algú més".

Són unes persones que es pensen que perseguint el Partit Popular guanyaran unes eleccions. Ja ho han intentat altres vegades i varen tornar estar a l'oposició. Els dic que no són ningú per legitimar i deslegitimar. Les úniques persones que legitimen i deslegitimen en aquesta societat són precisament els ciutadans i aquí molts de ciutadans varen deslegitimar aquest partit per al dia que estàs disposat a governar, 28 més 1, 29 diputats. Tot el que vostès vulguin dir, tot el que vostès vulguin fer no serveix absolutament per res.

Escoltin, no facin creure que un govern en minoria avui serà capaç de fer el que no ha estat capaç de fer durant dos anys i mig, que ha estat únicament i exclusivament generar crisi dins aquesta societat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Pastor, no entraré en aquest debat, però li vull dir una cosa: qui legitima i deslegitima persones i organitzacions és la justícia. Vostè, el problema...

(Remor de veus)

...sí, sí, sí, vostè, el problema, no el té en nosaltres, s'equivoca d'enemic, el problema el té a les seves files i als jutjats, no en nosaltres.

Miri, dic que no entraré al debat que planteja perquè el president el va tallar abans de començar-lo, vostès tampoc no garanteixen una estabilitat en aquesta comunitat autònoma, tampoc no la garanteixen. Per tant, aquest govern -ho ha dit el president i jo li ho repetesc- no se sotmetrà a qüestió de confiança...

(Més remor de veus)

...qualsevol altra situació... qualsevol altra situació -que n'hi ha, que sabem que n'hi ha- està previstes a l'Estatut i a les lleis, nosaltres l'únic que farem serà -com no pot ser d'altra manera- acatar la seva conclusió. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

1.9) Pregunta RGE núm. 506/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús racional de medicaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

La següent pregunta és relativa a l'ús racional dels medicaments, la formula la Sra. Maria Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, esper no avorrit-los amb una pregunta sobre salut. Crec que és un tema important, però bé, no sé si té tant de ressò, tal volta el tengués.

L'ús racional de medicaments és un tema que consideram prou important no només per garantir, per ajudar a garantir un sistema sanitari públic sostenible, sinó també perquè del resultat de l'última enquesta de salut a les Illes Balears i d'altres enquestes que s'han dut a terme per la Direcció General de Farmàcia l'any 2008 resulta que un de cada cinc ciutadans de les Illes s'automedica o no fa un ús adequat dels medicaments. Consideram que és important qualsevol tasca que es dugui a terme per conscienciar la ciutadania d'aquestes pràctiques, que puguin evitar-se en la mesura possible.

Per tant, avui li vull preguntar al conseller de Salut i Consum, quines mesures s'han posat en marxa des de la Conselleria de Salut i Consum per difondre l'ús racional de medicaments? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Torres. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, com molt bé ha dit el tema de l'ús racional de medicament és un tema important. Hem fet dos tipus d'accions, unes accions informatives i de divulgació i unes accions formatives. Les primeres, bàsicament dirigides al conjunt dels ciutadans, han consistit en dues campanyes; per una banda, una campanya d'educació sanitària sobre ús racional de medicaments, Salut no és joc, que ha estat reconeguda en l'àmbit de tot Espanya, que ha consistit entre altres coses en 54 sessions del Centre de farmacovigilància, tallers educatius a associacions de veïnats i associacions de gent gran, on han participat més de 1.200 persones, a més de distribució de cartells, opis, etc., i per altra banda, una campanya d'ús responsable d'antibiòtics, més dirigides a professionals on a més de repartir 65.000 tríptics i 2.000 i busques pòsters a nivell de tots els centres sanitaris, ha consistit en dues jornades d'ús racional de medicament, dos programes de formació i una jornada específica amb veterinaris i ramaders. I dins el conjunt d'accions formatives dirigides més bé a tots els professionals sanitaris, 73 activitats sota el programa Informed, un llibre d'indicadors de qualitat de prescripció, sessions clíniques i la constitució d'un grup de treball per a la millora de l'atenció del pacient polimedicat, que és un tema de gran actualitat. Totes aquestes accions fan que es mantengui una elevada qualitat de prescripció globalment.

I deixi'm que després remarqui dues accions molt relacionades amb la innovació i les TIC que a la nostra comunitat en feim força i de valent. Per una banda una web que hem creat com a eina per als metges i que serveix per avaluar els resultats i els indicadors de qualitat de prescripció; i per una altra banda, recordar l'instrument de la recepta electrònica que és una eina d'ajuda per a una prescripció assistida i una prescripció de qualitat.

Aquesta és una línia de feina que té la Conselleria de Salut, hem d'aconseguir entre tots, que ciutadans i professionals facin un ús racional del medicament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Vol fer ús de la paraula la Sra. Marí?

I.10) Pregunta RGE núm. 507/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a electrificació de línies ferroviàries.

Per tant, passam a la següent pregunta. És relativa a l'electrificació de línies ferroviàries i la formula el Sr. Francesc Dalmau. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyores diputats. En aquesta legislatura ha estat importantíssim l'acord del conveni ferroviari firmat amb el Govern de l'Estat, de més de 440 milions d'euros, una de les iniciatives més importants, que era la del foment del transport públic, la posada en marxa de noves infraestructures i també la modernització de la xarxa ferroviària actual. Aquesta pregunta va dirigida a saber en quin punt es troben els projectes d'electrificació de la línia ferroviària Palma-Inca?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I MOBILITAT (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Dalmau, efectivament, l'electrificació, si em permet recordar-li, és un dels principals objectius del Pla director sectorial de transports i per tant, un dels principals objectius d'aquest govern era fer l'electrificació aquesta legislatura entre Palma i Inca-S'Enllaç i en això estam. El que passa, com sap vostè, és que hem hagut de començar tots els estudis i tots els projectes perquè evidentment no n'hi havia ni un i crec que serà una de les actuacions més importants que es farà en modernització de la xarxa ferroviària, perquè són uns avantatges molt importants per als usuaris, més rapidesa, més confort, més seguretat, etc., molts d'avantatges, però també per al medi ambient en general, és a dir, menys contaminació tant acústica com atmosfèrica. Per tant, els avantatges són realment irrenunciables.

El fet que haguem estat aquests anys fent els estudis i els projectes fa que les obres d'electrificació siguin -li ho puc assegurar- imminents. De fet, una primera fase, la fase Palma-Son Rullan, amb una inversió de devers 3,7 milions d'euros s'adjudicarà aquesta setmana o la que ve. I la segona fase, la fase Son Rullan-S'Enllaç que es troba també en licitació, amb dos projectes concrets, un d'instal·lacions i l'altre de construcció de subestacions, de 13 milions d'euros un i de 24,8 milions d'euros l'altre. També són imminents, les ofertes es presenten dia 17 de febrer unes i les altres dia 23 de març. Per tant, li puc assegurar que les obres estaran engegades dins el

2010, concretament dins el primer semestre, i la veritat és que serà una modernització de la xarxa ferroviària molt important.

A part d'això, li record que tenim l'ajornament del tren d'Alcúdia, s'estan estudiant i elaborant els projectes de l'electrificació des de S'Enllaç fins a Sa Pobla i des de S'Enllaç fins a Manacor, això permetrà després amb un termini un poc més llarg tenir tota la xarxa ferroviària electrificada.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula el Sr. Dalmau? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 508/10, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'estabilitat.

Doncs passam a la següent pregunta. És relativa al Pla d'estabilitat que formula la Sra. Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta va formulada al conseller d'Educació i Cultura. Sr. Conseller, de tots és sabut que a les Illes Balears, però sobretot a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, hi ha places de docents que són de difícil provisió, cosa que es reflecteix en les nombroses vacants que hi ha a la plantilla i també en un alt índex de professors interins, situació que no afavoreix ni a la qualitat de l'ensenyament que es necessita, entre altres coses de la continuïtat i de l'estabilitat dels docents i també de la consolidació de projectes que es desenvolupen a cada un dels centres.

És per aquest motiu que la Conselleria d'Educació i Cultura va signar -recordem-ho- un Pla d'estabilitat per al personal docent amb els sindicats que treballen en aquest àmbit de l'educació i que preveia incloure a l'oferta pública en el període del 2008-2011 un bon nombre de places fixes, però també places d'interins amb un important grau d'estabilitat. Vostè, Sr. Conseller, ha continuat amb aquest programa i prova d'açò és l'anunci fet el mes de desembre de la convocatòria que vàrem veure en els diaris, de 800 places de personal docent per al 2010. Voldríem saber ara com es troba aquesta convocatòria.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita. Sr. Llinàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, crec que va ser en el darrer Consell de Govern on es va autoritzar la convocatòria de les 800 places, com vostè deia. És evident que això és dins el marc d'aquest pacte que se va signar en el seu moment l'any 2008 i ja es va materialitzar amb 500 places el 2008 i 500 l'any 2009. Hem fet un esforç per mor de la situació en què ens trobam per augmentar un 60% i, per tant, treure'n 800. Això ha estat un dels aspectes que ens ha fet reflexionar a l'hora de treure aquest nombre de places. Sobretot hem tengut en compte una cosa nova que era la distribució de tribunals a les illes, d'aquesta manera feia que la distribució d'aprovats a les illes fos més fàcil per a les persones que s'examinassin, però sobretot per l'estabilitat que produïa el fet d'examinar-se a cada una de les illes. Això per una banda.

Per altra banda també voldria explicar que les places, que són 800 com ha dit vostè i jo li ho ratific arrel del que es va aprovar en el Consell de Govern, que hi ha una distribució de 550 places a l'illa de Mallorca, 76 a l'illa de Menorca, 154 a l'illa d'Eivissa, això vol dir que a més del que construïm i del que invertim a l'illa per mantenir i per crear centres, també pensam amb les persones, 154; i 20 a Formentera, cosa totalment nova, que fan un total de 800 places. És un esforç considerable per part d'aquest govern per produir aquesta estabilitat que vostè deia i sobretot donar estabilitat als claudres i també a les persones que fa molts d'anys que són interines, que d'una manera incomprensible, a l'illa d'Eivissa estan al 65% i evidentment tampoc no ho hem fet nosaltres durant aquesta legislatura.

Gràcies, Sra. Diputada, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llinàs. Vol fer ús de la paraula? Sra. Rita, té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. És per agrair al conseller la resposta a una pregunta sobre una matèria que sí és competència i responsabilitat exclusiva d'aquest govern de les Illes Balears i no com altres temes que hem sentit avui matí aquí. I també l'encoratjament en una gestió real i no com les demencials solucions que també hem sentit a una fictícia llei d'educació, que suposadament va fer un partit que governava anteriorment i que el Partit Socialista es veu que no ha desenvolupat i que no existeix.

Una gestió, per tant, que és real i també feta des de la força que dona complir amb els compromisos d'un programa i voler resoldre els problemes de la ciutadania, perquè el que és debilitat, Sr. Conseller, és que la justícia posi en solfa una gestió com la que es va fer l'anterior legislatura.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Llinàs, vol la paraula? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bartomeu Llinàs i Ferrà):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, esper que amb aquestes intervencions i amb les matisacions que ha fet vostè es clarifiqui perfectament quina és la tasca que dia a dia es fa des del Govern, a pesar del que estigui passant. Continuem fent feina i continuarem fent feina.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llinàs.

I.12) Pregunta RGE núm. 496/10, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Jesús Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament de tres consellers del Govern.

La següent pregunta és relativa al cessament de tres consellers del Govern i la formula el Sr. Francesc Fiol. Té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Lleis fictícies són aquelles que no s'arriben a fer i en tenim alguns exemples. A l'anterior es feren lleis. Lleis fictícies són les que s'anuncien i no es fan, Sra. Diputada.

Sr. President, vostè la setmana passada o fa 10 dies, va sorprendre el món sencer destituint tres consellers del Govern: Medi Ambient, Esports i Turisme. En el cas de Turisme ja es va aconseguir el quart conseller de Turisme d'aquesta legislatura. Hem anat a la Fira de Londres amb el Sr. Nadal, a la de FITUR amb el Sr. Ferrer i ara sembla ser que anirem a la Fira ITB de Berlín amb la Sra. Barceló, sembla ser. Ja hi ha apostes entre els majoristes de viatges per veure de qui anirà acompanyat el Sr. President a la següent fira, quin serà el conseller de torn del moment.

Bromes a part, això causa preocupació, molta preocupació dins els sectors. Algun dels cessaments que han anat lligats a aquestes destitucions, que, a més, no hem tengut temps encara de fer una anàlisi a fons com mereix la qüestió, tenen un aroma de *vendetta* que fa por. La destitució del Sr. Sebastià Serra i l'eliminació de l'Institut d'Estudis Balearics o la minimització d'aquest institut té una pinta de *vendetta* que espanta.

I clar, naturalment li he demanat, Sr. President, què ha canviat en tan poc temps perquè fos bo el vot del diputat Sr. Vicens quan seia allà dalt, a la cambra, imputat, processat, empaperat, amb capella de ser condemnat, que va aprovar el pressupost aquests darrers tres anys i molt especialment el pressupost que està en vigor, què ha canviat de llavors a ara perquè vostè remodelàs d'una forma tan immediata i sorprenent el seu govern?

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Contestant a la pregunta li he de dir que els tres consellers d'UM varen deixar el Govern perquè jo vaig prendre la decisió d'apartar UM de la gestió executiva del Govern. Així ho vaig comunicar a la seva força política, també ho vaig comunicar als consellers, vaig parlar amb ells i he de dir que crec que varen entendre la situació, atesa la situació límit a què havíem arribat, donant-se un cas dins el meu govern en relació amb l'INESTUR que vostè ja coneix.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sr. Fiol, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Li he de dir que no em satisfà en absolut la resposta que em dona. Però naturalment la qüestió principal és que vostè ara ha quedat en minoria, s'ha explicat abans molt bé per part del Sr. Pastor, no sé si vostè era a la cambra, jo no ho repetiré i a més ja tendrem un debat a finals de setmana amb molts més arguments i podrem explicar quina és la realitat d'aquest govern. El que encara sorprèn més és que l'actitud d'aquest govern, que ara és efectivament dins la cambra en minoria, sigui la de dir: "farem tot el que no varem fer durant dos anys i mig", "tota la legislació que ha quedat pendent perquè no varem ser capaços de treure-la, ara la treurem, totes les coses que han quedat aturades, ara les treurem". I que es faci i es digui, si no explícitament sí d'una forma implícita i molt clara, que tot això es farà al marge del Parlament, que es pot fer al marge del Parlament, donant a entendre que aquí del que es tractava era d'aprovar els pressuposts i que s'havia d'arribar a aquests pressuposts com fos i si feia falta el vot del Sr. Vicens, també amb el vot del Sr. Vicens.

Darrera tot això, Sr. President, li ho he de dir, hi ha un cert exercici d'hipocresia. Hipocresia quant a l'actitud d'aprovar determinades coses mitjançant determinats vots i hipocresia per presentar-se ara com l'adalil de la neteja, l'adalil de posar ordre, d'expulsar tothom que forma part d'un determinat partit polític. Jo no jutj la qüestió, jo no jutj els fets, vostè sabrà què ha de fer. Però la seva situació, en minoria, convida, Sr. President, que vostè presenti una qüestió de confiança en aquest parlament, com abans millor, perquè si no, continuarà deteriorant-se, com es veurà durant aquestes setmanes aquesta acció de govern, que serà manifestament incapaç de dur endavant les seves propostes. I, si no, al temps, ja ho veurem...

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Fiol. Miri, clar, aquesta cançó que ara volem fer en un any i mig i en minoria tot el que no hem fet durant tota la legislatura, tendrem ocasió de parlar-ne el dia del debat, tendrem ocasió de contrastar què hem fet nosaltres durant la legislatura. En tenc moltes ganes!

Per altra part li he de dir, Sr. Fiol, que efectivament la situació és clara, aquest govern ha quedat en minoria i el primer que ha fet ha estat intentar contactar amb els grups de l'oposició per intentar cercar acords i fórmules d'estabilitat...

(Remor de veus)

El primer que ha fet el Govern després de constituir-se ha estat això. Després és veritat que el Govern té una part de feina molt important en el Parlament, però té un Consell de Govern, que efectivament compta amb molts projectes i moltes inversions, i, per tant, amb una capacitat d'actuació increïble, importantíssima, molt bona per als ciutadans i ciutadanes. De totes formes i a pesar d'això, som conscient que estam en minoria i que també amb aquesta acció de govern la meua voluntat és parlar amb l'oposició i intentar trobar punts d'acord, perquè crec que la ciutadania ens ho agrairà. Per tant, hem de continuar governant, hem de donar respostes a la ciutadania i hem d'escoltar, perquè estam en minoria, a l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 47/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb l'aplicació de la Llei 5/2008, de 14 de maig, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública.

I a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 4710 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació a l'aplicació de la Llei 5/2008, de 14 de maig, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública. Qui em demana la paraula? La Sra. Morell té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Habitatge i Obres Públiques, el mes de maig de 2008 es va aprovar per unanimitat en aquest parlament la Llei 5/2008 que permetia l'adopció d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per aconseguir habitatges de protecció pública. Per arribar a un acord que resolgués totes les inquietuds polítiques es va fer una intensa negociació sobre el text inicial. En aquella fase prèvia el nostre grup parlamentari va posar sobre la taula la necessitat d'incloure uns punts que eren irrenunciables per fer que la llei fos un verdader instrument de transparència, així com garant de la legalitat vigent sota la base, sobretot, de les DOT i del Pla territorial insular.

Per molt que volguéssim crear una nova norma que agilités el procediment per obtenir sòl per a HPO, no es podia obviar de cap manera les normes bàsiques de sostenibilitat territorial i s'havia de garantir sobretot la seguretat jurídica. Fer una norma excepcional per fer front a un moment excepcional, no podia significar abolir tota la normativa existent fins al moment. Per això el nostre grup va considerar irrenunciable que dins la llei s'inclogués un criteri restrictiu a l'hora de designar quin tipus de sòl es podia fer viable, tenint molta cura sempre de preservar el sòl rústic i evitar per damunt de tot l'especulació. A la vegada consideràvem prioritària la intervenció directa i necessària dels ajuntaments afectats i del consell insular respectiu, a instància nostra i després de ser acceptat per tots els grups, es va incloure l'obligatorietat que els ajuntaments fossin escoltats i tenguessin dret a veu i vot per poder decidir sobre qualsevol iniciativa que afectés el planejament del seu territori. Aquest punt era per a la nostra formació primària i irrenunciable, per poder garantir la transparència i el consens a l'hora d'una possible modificació de l'urbanisme d'un municipi.

Introduïdes aquestes aportacions del Grup Popular, la llei entrà en aquest parlament en nom per igual de tots els partits polítics i s'aprovà per unanimitat amb un objectiu molt concret, aconseguir sòl urbanitzable per a la promoció d'habitatges de protecció pública, però amb caràcter excepcional, només per fer front a una situació urgent i tenint en compte que aquest no pot ser un procediment normal per a l'obtenció de sòl.

Donat el caràcter d'aquesta excepcionalitat de la norma i vist que ja han passat dos anys des de la seva aprovació, toca ara passar comptes i fer veure si aquesta llei serveix per al fi pel qual fou creada. Fins avui voldríem saber i demanar al conseller d'Habitatge, ha servit per obtenir sòl, per tenir més habitatges de protecció pública? La seva tramitació s'està complint escrupolosament, com es presumeix evidentment de qualsevol norma, però encara més d'aquesta en concret pel seu caràcter d'excepcional? És el moment de veure no tan sols si és una llei eficaç, sinó si s'aplica amb eficàcia. El procediment que s'hi contempla se segueix fidelment? Els ajuntaments i els consells són consultats i es tenen en compte totes les seves prescripcions abans de donar cap passa?

Aquesta és la raó de la interpel·lació al Govern, volem saber quasi dos anys després si la transparència que tant predica aquest govern ha primat a l'hora de l'aplicació d'aquesta norma, volem saber la valoració del Govern quant a compliment d'expectatives. Considera la Conselleria d'Habitatge que la norma ha servit aquests dos anys per omplir la situació d'urgència? Les mesures excepcionals per aconseguir sòl per a HPO aprovades per tots són eficaces?, serveixen?, estan servint per aconseguir més habitatge protegit? Tenim més HPO projectats?, quins són?

Dins l'aplicació d'aquesta llei hem assistit a la tramitació d'un procediment concret, que ja fa un any que se'n parla, i que ha estat protagonista d'unes certes turbulències informatives. Volem saber la raó de la polèmica sobre el projecte. S'han produït per ventura alguns errors administratius?, pot ser que siguin alguns errors polítics?, o es tracta d'algun incompliment de la norma que l'empara? Estam parlant en concret de l'aprovació inicial de les normes subsidiàries per a la reserva estratègica de sòl als terrenys de Son Bordoy, al terme municipal de Palma, uns terrenys que tenen quasi 113.000 metres quadrats, que estan ubicats al barri del Molinar i on es preveu construir 850 habitatges, tot això sota l'empara de la Llei 5/2008 de la qual estam parlant. I volem parlar d'aquest important procediment per la seva sobredimensionada envergadura, pel seu impacte on la zona on tendrà lloc i per assegurar que s'ha complert escrupolosament la Llei 5/2008 de la qual parlem i que empara aquest projecte.

Recordem que la llei de la qual parlem faculta mesures extraordinàries per obtenir sòl per a HPO, però en cap cas no és un xec en blanc, no faculta per usar o mal usar el seu articulat per aprofitar i augmentar desmesuradament la densitat de població, ni destinar sòl a usos que no siguin estrictament residencials, ni allunyar-se ni un mil·límetre del seu fi estricte, que és crear habitatge social.

Una vegada estudiat el procediment, no sense haver tengut serioses i preocupants dificultats per accedir a la informació que no se'ns facilitava, descobrim un cúmul d'errors, o irregularitats, o el que el conseller ens vulgui explicar que ha passat, que en definitiva ens duen a observar preocupants incompliments de la Llei 5/2008 que no pot de cap manera tolerar aquest parlament.

En el punt número 1, el primer toc d'atenció sobre l'assumpte es dona pel fet que, en el cas de Son Bordoy, el planejament de Palma hi preveu una densitat de 225 habitatges, però les normes subsidiàries de la conselleria la multipliquen per 4 sense justificació; estam parlant de 850 habitatges nous, quan d'HPO només n'hi ha 157, amb un augment de 2.500 habitants que durà un dèficit important d'equipaments i serveis per a un nucli de població ja castigat en aquesta legislatura per diverses raons; es provocarà una saturació en els equipaments assistencials confrontants amb un perjudici per a tota la gent del barri, i no sabem a què obeeix aquest elevat increment de població. Per què s'han de construir tants d'habitatges de preu lliure i tan pocs de protecció pública? Aquest no era l'objectiu de la Llei 5/2008. Estam en un moment de crisi en el qual el problema és el preu de l'habitatge, que no es pot pagar; no necessitam nous habitatges lliures, el mercat ja està saturat d'habitatges lliures que no tenen sortida, el que necessitam és sòl per a habitatges socials. Idò a quin argument respon deixar

construir 850 nous habitatges? Quin benefici treuran d'això els ciutadans? Ens pot explicar les raons?

Punt número 2. En el projecte no figura com es distribuiran els diferents tipus d'habitatges. L'article 2 de la Llei 5/2008 mana integrar els HPO amb els habitatges lliures per evitar diferències socials, però el projecte de Son Bordoy no fixa aquesta distribució, no hi ha cap documentació gràfica ni escrita que ho determini; per tant incompleix la llei.

Punt número 3. Es produeix un nou incompliment de la llei en el seu article 3, el qual ordena que els sòls proposats hauran de pertànyer a un únic propietari o a diversos propietaris que hauran de constituir una entitat que actuï com a interlocutor únic. Aquí la conselleria ha prescindit totalment d'aquest article, ja que l'Ajuntament de Palma és propietari de dos terrenys a la zona, però no existeix cap tipus d'acord entre l'adjudicatari de Son Bordoy i el consistori. Voldríem saber per quina raó s'ha permès aquest incompliment.

Punt número 4. El projecte no aporta memòria justificativa sobre la coherència en el canvi de model urbanístic que proposa, ni explica per què s'allunya del planejament general de Palma; això ho ordena també l'article 2 d'aquesta llei. El nou model que aprova la conselleria preveu blocs de fins a 7 alçades separats per zones verdes, més propi d'un model de dècades passades que, a més, ha donat mals resultats en el mateix municipi. Ens podria explicar a què es deu la separació total del que prescriu el Pla General de Palma contradient també el que diu la llei?

Punt número 5. Com a compensació urbanística l'ajuntament hauria de rebre del promotor sòl per destinar a serveis públics, com podria ser un gran parc públic o un recinte firal, però en lloc d'això l'ajuntament renuncia a aquests equipaments i es preveu un gran centre comercial privat de 20.000 metres quadrats, que no està justificat ni permès per la llei 5/2008. Aquesta llei no tutela creacions de zones comercials, no fou creada amb aquest objectiu, no és el seu esperit. Ens pot explicar per què s'ha permès en detriment d'HPO?

Punt número 6. Hi ha un incompliment que nosaltres consideram molt greu i que volem remarcar. En la negociació prèvia, com he explicat abans, a l'aprovació de la llei, el nostre grup va insistir molt a incloure el dret a veu i vot dels ajuntaments afectats i del consell insular pertinent. L'article 2 i l'article 4 de la Llei 5/2008 obliguen que aquestes institucions afectades emetin informes vinculants que hauran de ser escoltats en tot cas. Aquesta norma ha estat greument infringida per part de la conselleria, ja que ha obviat, com si no existissin, els informes del Consell Insular de Mallorca i l'informe previ de l'ajuntament. S'han aprovat inicialment les normes sense corregir abans les deficiències que apunten els tècnics d'ambdues institucions, com si no existissin, com si no fos vinculant el que prescriuen. A més falta el segon informe vinculant de l'ajuntament, que havia de ser emès dins el període d'exposició pública. Consideram totalment intolerable que no s'hagin escoltat en el moment que tocava i que no s'hagin corregit les deficiències que marquen. De què serveix l'articulat de la llei si no s'aplica per part del Govern?

Punt número 7. La tramitació de l'expedient està emmarcada per una falta de transparència, i no parlem aquí ja d'incompliment només de la Llei 5/2008, sinó del procediment administratiu comú. Nosaltres varem poder comprovar, durant el mes d'exposició pública, que en cap moment no va estar a l'abast de ningú l'expedient complet, el que evidencia que aquest procediment està viciat de nul·litat per infracció manifesta del principi de publicitat.

Punt número 8. El darrer incompliment que volem apuntar fa referència al que diu l'article 2 de la llei sobre l'obligatorietat d'establir terminis precisos en la seva execució. Ara fa un mes, després que el Grup Popular de l'Ajuntament de Palma denunciàs tots aquests incompliments o errors, que segur que se'ns podran explicar, i després que quasi totes les associacions veïnals d'El Molinar, també FEPAE, també el GOB, també PIMECO..., denunciassin els perjudicis d'aquest procediment, el dia 14 de gener el Govern decideix unilateralment i per sorpresa suspendre la tramitació de l'expedient, i nosaltres voldríem saber en base a què el Govern suspèn el procediment en aquest moment, quines raons tenen. O és que s'han adonat dels errors i volen rectificar? Fins quan durarà, sobretot fins quan durarà aquesta suspensió? S'obriran nous terminis?, s'obrirà una nova exposició pública?, tornarem a fases enrere? Ens podria explicar el Sr. Conseller en quin moment, en quina fase processal, en quin moment ens trobam?, per poder saber a què ens hem d'atènyer, perquè la veritat és que les garanties d'aquest procediment brillen per la seva absència.

Nosaltres li feim totes aquestes preguntes perquè vostè pugui donar llum a totes aquestes parts fosques del procediment, i sobretot per aclarir la situació i assegurar-nos tots que la llei que aquí aprovarem per unanimitat entre tots els grups polítics es compleix amb eficàcia i amb eficiència. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Morell. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, Sra. Morell, gràcies també per la seva intervenció. Crec que servirà per aclarir una sèrie d'aspectes que vostè, d'una manera bastant clara i bastant esquemàtica, ha explicat.

Miri, efectivament, la llei es va aprovar per unanimitat, es va proposar en aquest parlament per unanimitat també, però també és ver que després d'aquesta aprovació no hi ha hagut un seguiment homogeni de la llei, hi ha hagut un comportament erràtic en determinades qüestions de la llei, és a dir, que els que varen donar suport a la llei no li han anat donant suport de manera constant; hi ha hagut intervencions parlamentàries, interpellacions, en contra de l'aplicació de la mateixa llei i, per tant, doncs la veritat és que jo en aquests moments no sé exactament si vostès realment aposten pel que vostè ha dit, que jo hi estic completament d'acord, en tenim massa, vostè ha dit que tenim massa habitatges lliures, no es col·loquen... En qualche moment vostès han dit que el que s'ha de fer és col·locar els habitatges que hi ha en estoc i no fer-ne més.

Vostès ho han dit i ho han dit en aquesta cambra, i vostè avui diu que no, no, ja en tenim massa, que ara el que hem de fer són habitatges protegits. Efectivament hi estic d'acord, però aquest discurs no ha estat un discurs constant, ha estat un discurs que ha tengut alts i baixos, ha tengut discrepàncies dins el seu mateix grup.

Per tant jo li vull dir que la llei efectivament s'ha anat complint, tal volta amb una mica de retard, ho reconec, amb una mica de retard en allò que havíem previst, però sí que s'han complit de manera estricta les determinacions de la llei pel que fa a la tramitació. Es va convocar un concurs d'acord amb el que proposava la llei, es va presentar a aquest concurs un caramull de propostes, 53 propostes. El Consell de Govern, després d'analitzar les propostes i de demanar opinió als diferents ajuntaments en els quals es presentaren aquestes propostes, en va aprovar 7, de 53 en va aprovar 7 el Consell de Govern, i ja li ho dic, hi va haver opinió dels consells insulars, hi va haver opinió dels ajuntaments per a cada una de les propostes que es varen presentar.

Vostè em demana a partir d'aquí, a partir d'una reflexió general de la tramitació, em demana sobre aspectes concrets d'una de les propostes que ha estat a informació pública, però al seu escrit d'interpel·lació em parlava de les tres que han estat a informació pública, però avui s'ha oblidat de les altres dues. Què passa amb Calvià?, no compta?, no compta? Està bé?, a vostè li pareix bé el que ha presentat l'Ajuntament de Calvià?, li pareix bé la proposta conjunta de l'Ajuntament de Calvià amb un promotor privat?, li sembla bé o no? O, d'aquesta, no n'hem de parlar?, només hem de parlar de Son Bordoy? Perquè la llei les emparava totes, i la tramitació era la mateixa per a totes; ara, vostès només varen al·legar per Son Bordoy, Calvià no hi era, i resulta que les densitats no són les mateixes, més altes a Calvià, ara en parlarem. I què?, què passa?, aquesta no, eh?, aquesta no val, o sí? N'hem de parlar?, vol que en parlem? En parlarem, vengam.

(Remor de veus)

Primer..., perdoni..., perdoni. Sra. Presidenta, em pareix que no té l'ús de la paraula, aquell senyor.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Sr. Pastor no té ús de la paraula, però vostè no interpel·la la Sra. Morell, la Sra. Morell l'interpel·la a vostè.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Sí, però ell no m'interpel·la a mi.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, ell no pot parlar.

(Continua la remor de veus)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Això és increïble, això és increïble.

Miri, la llei diu efectivament que el propietari, el promotor que presenti una proposta ha de ser propietari únic o bé que hi hagi un acord per tirar endavant la promoció. Propietari únic vostè diu que no ho són, perquè l'ajuntament té part. D'on ve aquesta part?, de la cessió obligatòria i gratuïta del 10% d'aprofitament mitjà que es va produir quan es va aprovar el pla parcial i el projecte de distribució de càrregues i beneficis, és a dir, el projecte de compensació. Per tant, si es compleix també que una vegada que s'aprovi el projecte de compensació que es deriva del nou planejament aquests terrenys -més terrenys, perquè ara en lloc de ser el 10 és el 15%- passen a ser de l'ajuntament, lògicament l'ajuntament ja forma part de l'ordenació. Però per altra part l'ajuntament com a tal tampoc no ha posat cap emperò a aquesta situació, com no l'ha posat tampoc l'Ajuntament de Calvià a la proposta que, ja dic, ell ha presentat.

Em parla de l'ordenació. Jo això ho deixaré per al final, si no li importa, perquè al final li explicaré en quina situació estam i té a veure amb l'ordenació.

Em diu que els equipaments no seran suficients per resoldre els déficits existents. Miri, la proposta és una proposta que compleix el reglament de planejament, això no ho ha discutit ningú; l'annex al reglament de planejament estableix unes determinacions específiques quant a equipaments a cada un dels sectors de sòl urbanitzable. Aquests equipaments es compleixen a la proposta. És més, miri, a la proposta de Son Bordoy hi ha 40.224 metres quadrats de sòl lucratiu i 72.657 metres quadrats de sòl no lucratiu, és a dir, el 90% més de sòl no lucratiu que de sòl lucratiu. Jo em dedic a això fa molts d'anys, no he vist mai cap tipus de planejament en què hi hagi aquesta desproporció. Per tant jo crec que aquest tema no ha de ser un problema. Lògicament hi ha molt més sòl no lucratiu que sòl lucratiu, molt més sòl destinat a equipaments que l'estrictament imprescindible i necessari d'acord amb el reglament de planejament.

Informes del consell i de l'ajuntament. Sí que els hem fet cas, no em digui que no els hem fet cas. La Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca es va pronunciar a favor, tant la ponència tècnica com la ponència política. L'Ajuntament de Palma, amb un informe sobre l'avanç, l'informe lògicament estava compost de tota una sèrie d'altres informes i ja sé per on va vostè, però el que és l'informe que encapçalava al final deia que l'Ajuntament de Palma es pronuncia a favor de la proposta i que habilita perquè es continuï amb la tramitació.

Bé, l'expedient complet. Doncs miri, surt a informació pública allò que s'aprova, és a dir, el planejament que s'aprova, allò és el que surt a informació pública. Això passa a tot arreu, passa a prova un planejament, el planejament que s'aprova surt a informació pública. Vostès volien veure tota la tramitació anterior i, bé, amb això hi va haver qualche tipus de dificultat jurídica, jurídica, que no política, i m'agradaria que vostè això ho acceptàs, perquè quan jo em vaig assabentar que hi havia una senyora diputada, que era vostè, que demanava una documentació de la conselleria, fos quina fos, jo vaig dir que de manera immediata se li mostràs, de manera immediata. Ara, la justificació que em varen donar és aquesta, que des d'un punt de vista jurídic el que estava a informació pública era allò que s'havia aprovat i res més.

Bé, i en relació amb les determinacions de Son Bordoy, miri, a Son Bordoy, Sra. Morell, a Son Bordoy les densitats són de 225 habitants per hectàrea, aquesta és la densitat que marca la llei, i amb això es compleix la llei, perquè la llei, tot i que el vostè ha dit, diu de manera molt clara que l'ordenació i l'execució de la reserva estratègica de sòl s'ajustarà a l'establert a la legislació i al planejament territorial urbanístic aplicables en cada cas, amb excepció única de les particularitats previstes en aquesta llei. Això diu la llei que vostès, com molt bé vostè ha dit, varen presentar i varen aprovar en aquest parlament. Per tant quines són les excepcions?, quines són les excepcions en el planejament general o en el planejament territorial? Aquelles que marca la llei, i la llei diu que a Palma la ràtio de densitat són 225 habitants per hectàrea. Vol que li digui què representa això?, 75 habitatges per hectàrea. Jo vaig contestar la setmana passada al Sr. Rodríguez, li vaig dir: "Escolti, 75 habitatges per hectàrea, la meitat del que vostès varen proposar a Son Busquets", la meitat, i també molt menys del que vostès mateixos proposen a Calvià, a Calvià 87 habitatges per hectàrea. I per què vostè em diu que a Son Bordoy hi ha una sobredensificació i no em diu res de Calvià?, o de Son Busquets, que vostès hi varen posar 150 habitatges per hectàrea. On és la sobredensificació?, per què a un lloc sí i a un altre no? A mi m'agradaria que em contestàs aquesta pregunta.

I en relació amb l'ordenació urbanística -i acabaré amb això- efectivament, els blocs que vostè explica com un tipus d'urbanisme a la seva al·legació, i avui ho ha explicat aquí, del passat, efectivament. Miri, jo quan es va produir la polèmica periodística, vostès varen presentar una al·legació, hi va haver uns problemes amb l'associació de veïns o amb una sèrie d'associacions de veïns del Molinar. Jo vaig parlar amb un dirigent de l'Associació de Veïns del Molinar de tota la vida, aquella que jo conec de tota la vida, i em va dir: "Mira, Jaume, aquí són necessaris els habitatges, són més necessaris que mai, però alerta amb l'ordenació perquè tal vegada l'ordenació tenguin dificultats des d'un punt de vista d'imbricació en la trama urbana existent en El Molinar i per tant, aquí t'hi hauries de mirar". I em va dir: "per favor, no ho facis mirar a ningú, mira-ho tu i després em contestes". Llavors jo li vaig fer cas i efectivament tenia raó, jo vaig considerar que tenia raó i en aquell moment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero, va passat de molt de temps...

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Acab tot d'una. Quan vaig pensar que tenia raó, vaig decidir suspendre la tramitació, perquè em vull donar l'oportunitat, Sra. Morell, i vull que tots tinguem l'oportunitat de reordenar la zona amb uns criteris diferents, que els veïnats hi estiguin d'acord, que vostès també hi estiguin d'acord i que, en definitiva, allò que es faci al final serveixi per a l'objectiu que ens vàrem marcar tots quan vàrem aprovar la llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

(Petit aldarull a la sala)

Per part del Grup Parlamentari Mixt hi ha alguna intervenció? No. Per part del BLOC per Mallorca el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades i senyors diputats. Sr. Conseller, vagi per endavant, com sempre que feim una intervenció en matèria d'habitatge, que coneixem les greus mancances que hi ha sobre aquesta qüestió a la nostra comunitat, coneixem també i sempre ho deim, que aquest és un dret constitucional reconegut i per tant mereix un esforç especial per part dels poders públics, perquè sabem que el mercat per ell tot sol no és capaç de solucionar totes aquestes necessitats. Altres vegades en altres intervencions ja hem fet referència a xifres molt eloqüents referents a paràmetres, tals com la baixa quantitat d'habitatges de protecció pública en aquest país, l'elevat esforç que han de fer les famílies mesurat en termes de percentatge sobre la renda per poder pagar el seu habitatge, paràmetres com també el nombre molt gran de joves que no poden accedir als habitatges per emancipar-se. Per tant, som conscients tots que es tracta d'un problema molt important.

La Llei 5/2008, d'actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública, com ja ha dit la portaveu del partit que interpel·la, va ser aprovada per unanimitat. Per tant, en principi és un instrument que té el suport de tots els grups d'aquesta cambra. Tots recordam aquell debat, tots vàrem acceptar els objectius declarats d'aquella llei, els objectius declarats que aconseguírem de manera urgent sòl per a la construcció d'habitatges de promoció pública, per tal de , en definitiva, obtenir habitatge a preus assequibles per a aquelles famílies a les quals el mercat per ell tot sol no ofereix solucions. La nostra posició en aquell debat va ser en tot moment compatibilitzar aquest objectiu amb una filosofia de protecció del territori. I en aquest sentit en el debat vàrem posar l'èmfasi que els sòls de transició fossin sempre la darrera opció, tal com recull la llei en el seu redactat aprovat, quan ja estiguin esgotades les ofertes de sòls urbans i urbanitzables, i que no hi hagi alteració dels límits de creixement que fixen per a cada illa els respectius plans territorials.

Després d'aquest debat i d'aquest consens, es va arribar a l'aprovació d'aquesta llei i després ha vingut, tal com ha explicat el conseller a la seva intervenció, la primera convocatòria, la primera selecció, fins arribar a la situació actual on hi ha tres propostes en concret, a Calvià, a Palma (Son Bordoy) i a Son Servera, que ja han passat per la Comissió Insular d'Urbanisme i que també, com ja s'ha dit, es troben en el moment de recollir al·legacions, informes municipals i la informació de la ciutadania. En el cas de Son Servera es tracta d'un projecte presentat per un ajuntament, a l'equip de govern del qual hi ha regidors dels partits que conformen aquest grup parlamentari, per tant, és un projecte que coneixem. En el cas de Calvià es tracta d'un projecte en sòl urbà d'una zona perfectament imbricada dins la trama urbana, per tant, de característiques diferents als altres. I lògicament dels tres, el que ens preocupa d'una manera més especial és el de Son Bordoy, és el projecte de més magnitud, és el més ambiciós, lògicament, per xifres, però és el de més impacte potencial i també ha estat, com coneix el conseller i tota la cambra, el més polèmic.

Es passa de 220 habitatges, que era el que preveia el planejament per a aquest urbanitzable a 846, amb edificis de gran alçada i amb dubtes que han expressat diversos actors respecte de problemes d'accessos, problemes d'imbricació amb la trama urbana existent. Respecte la idoneïtat i l'adequació a la política comercial que fa aquest govern del centre comercial que s'hi preveia.

Nosaltres compartim, també ho hem de dir, davant les posicions crítiques del Partit Popular que se li pot contestar fàcilment en termes de la legitimitat que tenen els que proposaven per a Son Busquets una densitat molt més alta. I també es pot contestar en termes de quina ha estat la posició canviant en tot moment del Partit Popular davant d'aquesta llei. Però en qualsevol cas el que ens interessa és presentar la nostra posició davant dels projectes presentats i, com dic, especialment el de Son Bordoy. La nostra posició és que creim que s'ha de valorar amb molta cura allò que han presentat els veïns, allò que han presentat els grups ecologistes i allò que ha presentat l'Ajuntament de Palma.

El nostre grup municipal a Palma va donar suport a la proposta que va ser aprovada el passat mes de gener a l'Ajuntament de Palma, en el sentit que aquest projecte necessita un redimensionament, en paraules de l'equip de govern de l'Ajuntament de Palma es tractava de "reduir la densitat, respectant la coherència amb un nou model de ciutat, reduint alçades, reduint densitat". I també parlava aquell acord de l'Ajuntament de Palma, de millorar els accessos abans de posar en marxa el projecte i augmentar la protecció de la zona rural propera a Son Bordoy. En aquest moment tots coneixem la situació actual, el projecte està paralitzat, esperant que hi hagi un consens amb la posició manifestada per l'Ajuntament de Palma i esperem que d'aquest procés en surti un projecte, com deim, redimensionat en la línia que proposava el Consistori de Palma.

Una reflexió final per acabar. És evident que la llei és vigent i que hi ha operacions en marxa, però també és evident i hi feia referència el conseller a la seva intervenció, que hi ha molts d'habitatges sense vendre. Els promotors immobiliaris fa poc parlaven que hi havia 6.000 habitatges sense vendre, coneixem que no és el mateix, no en tots aquests habitatges es poden fer polítiques públiques d'afavorir el dret a l'habitatge. Però crec que la conselleria hauria de tenir la capacitat i la voluntat de fer polítiques d'habitatge públic, aprofitant aquest parc d'habitatges sense vendre. Sabem que la conselleria ha fet passes en aquesta línia i l'encoratjam a continuar. També aquesta és una línia difícil i innovadora, però és una bona línia de feina, en funció d'aquest moment en què ens trobam i en funció d'aquesta voluntat, a la qual ha fet referència, de fer compatibles el dret a l'habitatge i la protecció del territori.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Boned té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo crec que en qüestions purament tècniques el Sr. Conseller ja ha donat les explicacions adients a la seva intervenció. Jo he de dir que crec que ha deixat prou clar el desmentit sobre algunes afirmacions que s'havien fet per part del Grup Popular en la seva intervenció avui. Ha quedat clar que l'acusació de l'incompliment de la Llei 5/2008 no existeix i també crec que han quedat prou clars els dubtes que s'han expressat aquí en referència a l'increment de les densitats de població.

Miri, Sr. Conseller, la interpel·lació d'avui no és més que una passa més dins la incoherència que des del Grup Popular es ve va tenint respecte d'aquesta llei des del primer moment. Efectivament, uns i els altres han recordat que aquesta Llei 5/2008 és una llei que es va aprovar per unanimitat, tots hi votarem a favor, tots hi estàvem d'acord en el seu moment, tots en compartíem els objectius, tots compartíem la necessitat d'obtenció de sòl per a construcció d'habitatges protegits, entre d'altres, hi havia més objectius, però aquest tal vegada era el més rellevant i el més cridaner. Però clar, la diferència és que pocs dies després d'aquesta aprovació, comencen a arribar algunes propostes aquí en aquest mateix parlament, sol·licitant per part del Grup Popular que s'aparqui i que es deixi dins un calaix aquesta llei i que per tant, no s'apliqui, amb arguments molt poc comprensibles, però ho intentaren. Això demostra clarament aquesta incoherència respecte d'aquesta llei.

Com he dit abans, crec que és molt clara la necessitat de l'obtenció de sòl i si bé fins ara, o fins aquesta legislatura, tots els consellers que han passat per aquesta Conselleria d'Habitatge han hagut de fer front a un mateix problema, i és que no hi havia sòl públic suficient per tirar endavant les propostes i els projectes d'habitatge protegit que hauria estat necessari, la veritat és que abans simplement acabava amb una cosa molt clara i que es podia comprovar cada final d'exercici i és que no s'executava més enllà del 40% dels projectes pressupostats inicialment. Però clar, en aquell moment l'únic que es deia és que no s'havia pogut fer més perquè per molt que es volgués no es tenia sòl. Per una vegada que un govern, assumint aquest problema, també fa propostes per intentar solucionar aquest mateix problema, en lloc de simplement dedicar-se a exposar que hi ha un problema, però no fer-hi res, ens trobam que la conseqüència és una frontal oposició a allò que inicialment s'ha aprovat.

S'ha fet referència al tema de l'habitatge lliure i a l'important nombre d'habitatges lliures que hi ha. Jo record que en alguna d'aquelles propostes que sol·licitava aparcar la llei, un dels arguments era perquè no resultava coherent tirar endavant aquesta proposta i construir nous habitatges, quan ja n'hi havia molts. Però el que no deia ningú, ni llavors ni ara, és que aquest habitatge lliure que hi ha, és cert, estava en aquell moment i continua estant ara a preus extremadament cars, preus inassequibles per a un sector important d'aquesta societat. I això què fa? La necessitat de la intervenció de l'administració, la necessitat i l'obligació de posar a l'abast d'aquest sector habitatges accessibles per allò que les seves economies els poden permetre. I això pareix que no es té gaire en compte. I no es té en compte perquè..., avui també hem sentit que el Partit Popular ha fet referència a la necessitat de la protecció del territori, tenir cura del territori, però jo he de recordar i no deixa de ser curiós, que es llancin proclames de protecció del territori ara i referides a la construcció d'habitatges de protecció, quan abans aquest mateix territori es (...) i s'utilitzava de qualsevol manera i no precisament per construir-hi habitatges protegits, sinó per construir-hi habitatges, molts d'ells unifamiliars, d'aquells, cars no, caríssims, inaccessibles, ja no per a la gent normal, sinó per moltíssima gent amb capacitat econòmica.

Per tant, jo crec, Sr. Conseller, i per acabar, el tema -i s'ha comprovat avui-, la interpel·lació se suposava que anava referida a una cosa, però s'ha centrat en un sol problema Son Bordoy. Son Bordoy no és més que aquesta cortina de fum que necessitava el Partit Popular segurament per tancar altres qüestions i que necessitava buscar una excusa, excusa que també se li va desmuntant perquè té molt poca coherència. Sr. Conseller, jo crec que les seves explicacions han estat clares en qüestions tècniques, polítiques també, i segur que si queda algun dubte per aclarir, a la seva rèplica tant vostè com la Sra. Morell tindran l'oportunitat d'intentar posar-se d'acord, encara que ho veig complicat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sra. Morell, té la paraula.

LA SRA. MORELL I CUART:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, la veritat és que confiava que donés una mica més de llum en les seves respostes, ens ha deixat moltíssimes preguntes sense contestar. Jo al principi de la meua intervenció m'he centrat moltíssim en demanar-li sobre l'esperit de la llei, sobre si la llei era eficaç, era eficient, si s'aplicava amb eficàcia, si servia, si aconseguíem més habitatges de protecció oficial, si l'esperit de la llei es respectava, perquè aquesta llei que aprovarem tots per unanimitat tenia una sola raó: aconseguir més habitatges de protecció pública. Aquest era l'esperit i aquest era l'objectiu primordial d'aquesta llei.

I sota aquestes preguntes, després m'he fixat en un tema molt concret, perquè és un tema que els dos darrers mesos ha provocat una certa polèmica. I com que hi ha hagut una polèmica i una certa turbulència informativa, jo he volgut demanar per tenir llum sobre aquestes obscures situacions que han ocorregut.

I que el grup de l'oposició vengui aquí a demanar al conseller que pugui explicar què ha passat sobre aquest procediment és molt legítim. I sí, em vull centrar en aquest procediment perquè després d'haver-lo estudiat, hi ha moltes coses que no estan clares, moltes coses que fan preveure que s'ha incomplert la llei, o que no s'ha seguit la llei escrupolosament així com diuen els seus articles, i això no pot ser i no ho pot permetre aquest Parlament, si tots per unanimitat i en igualtat de condicions varem aprovar aquesta llei, amb la qual hi continuam estant d'acord i que era per solucionar una situació d'urgència de manca de sòl per a la protecció oficial, ni per fer més habitatges, ni per fer centres comercials, ni per res més.

No em vull centrar més en els temes tècnics, vostè els ha explicat i vostè en sap molt més que jo. Però políticament parlant, l'Ajuntament de Palma és veritat que va emetre un primer informe que era favorable, però amb tot un seguit de deficiències que era necessari resoldre. A aquestes deficiències no els han fet gens de cas perquè segueixen igual a les Normes Subsidiàries. Igualment que va fer el Consell de Mallorca, no és només l'Ajuntament. El Consell de Mallorca va presentar també un projecte, va presentar un informe que deia "sí, però" però hi ha tots aquests problemes i s'han de solucionar. I aquests problemes no s'han solucionat, ben al contrari, s'han aprovat les Normes Subsidiàries amb totes les deficiències. Però encara pitjor, l'Ajuntament de Palma en un informe primer diu que sí, i després la batlessa a un ple de fa dues setmanes o quasi tres diu que no, que aquest no és el model que volen per a Palma, que el segon informe que necessita la conselleria està totalment aturat perquè no el poden donar a favor, abans de donar un informe en contra de la conselleria, per favor que no ho facin, que no surti aquest informe de l'ajuntament, perquè ens deixarà en evidència i dirà que realment no valen aquestes Normes Subsidiàries que nosaltres hem aprovat, després que totes les associacions de veïnats s'hagin posat en contra, després de què fos necessari acudir a la seva conselleria fins a tres vegades per poder aconseguir l'expedient, això és insòlit, que un representant públic acudeixi a la seva conselleria tres vegades per veure l'expedient complet, i a la tercera, després de fer excursions d'unes seues a unes altres, amb un notari que ens acompanya i que dona fe de què no ens volen donar l'expedient,

al final, al cap de dues hores i com a fet insòlit ens diuen que ara el prepararan. O sigui que no estava, no era possible veure l'expedient complet i no nosaltres, ningú dels al·legants, ningú de les associacions afectades per aquest procediment no ha pogut veure l'expedient perquè no estava disponible. Quan nosaltres hi vàrem anar ens varen dir, "ara el preparem, esperau un poc que ara el prepararem". És insòlit que d'aquesta manera un pugui fer la feina que li pertoca d'oposició i poder controlar el Govern així com pertoca.

Jo només vull que em digui que aquesta llei es compleix punt per punt com pertoca i si hi ha hagut errors es poden rectificar, però també voldria saber com està el procediment en aquest moment, ... aturat. Molt bé i què hem de fer? Hi haurà una nova exposició pública? Tota la gent afectada hi podrà aportar coses? Quedarà mort aquest procediment, ja mai més se'n tornarà a saber res? L'Ajuntament de Palma li ha demanat tota una sèrie de modificacions, la batlessa del mateix partit polític que vostè, li faran cas? Ara tornarem enrera el procediment i arreglarem els errors que vàrem cometre? Això vol dir que sí hi havia errors, que es va fer malament, que no és tan absurd presentar aquesta interpel·lació en el Parlament. Algunes coses mal fetes hi havia i nosaltres volem saber quines eren i si es poden solucionar i que el procediment seguirà amb les modificacions que pertoquin, sempre pensant en l'habitatge de protecció pública que és el que cercàvem. No cercàvem més habitatges lliures, no cercàvem més zones comercials, cercàvem habitatge protegit. I saber dins la mateixa llei quants d'habitatges protegits tenim. Jo entenc que vostès en el seu programa electoral varen prometre que farien 5.000 habitatges i no arriben ni a una cinquena part i ara per ventura intenten fer via per poder treure els habitatges d'on puguin, però d'aquesta manera no pot ser

Hi ha una llei aprovada per tots per unanimitat que s'ha de respectar, que s'han de respectar els articulats perquè aquest parlament la va aprovar així, no perquè ho diguem nosaltres, i vostès no tenen més remei que complir la llei així com toca, un procediment que no només infringeix la llei de què estam parlant, que infringeix la Llei de capitalitat, que infringeix el Pla territorial insular de Mallorca, i això nosaltres entenem que no pot ser de cap manera i que aquest procediment si té errors o irregularitats s'han de corregir, i està clar que hi són, perquè vostès mateixos l'aturen perquè se n'adonen els errors, se n'adonen que hi ha irregularitats, i vostès mateixos ara diuen que -clarament és l'únic que he tret de la seva resposta- volen reordenar la zona perquè hi hagi un consens. Idò jo li aplaudisc aquest consens que ara vol cercar, que ens hagués agradat que l'hagués cercat abans, en el moment d'exposició pública hagués pogut veure tothom l'expedient complet, i ara no estariem amb un procediment tancat o aturat que no sabem si morirà per sempre.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Morell. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies a tots els intervinents en aquesta ronda de grups parlamentaris. Sr. Llauger, molt ràpidament, jo estic d'acord bàsicament amb el que vostè ha dit. Vull només lamentar que hi ha hagut una certa confusió, error o qualche confusió a l'hora que es valorà la proposta; algú ha dit que era sòl rústic i no ho és, algú ha dit que era àrea rural i no ho és, algú ha dit que era una zona protegida i no ho és. Per tant aquest és un sòl urbanitzable que va tenir el seu programa d'actuació urbanística aprovat, el seu pla parcial aprovat i el seu projecte de compensació aprovat.

Millorar els accessos, sí, lògicament, d'acord. La proposta ja hi era, ja hi havia una proposta de vial que jo crec que l'ajuntament fins aquests moments ha valorat de manera positiva, però en definitiva és un tema que també es pot discutir, és a dir, si es pot millorar el vial que accedirà a la rotonda de Son Perera des de Son Bordoy.

Hi ha 6.000 habitatges en venda. El Sr. Boned jo crec que ha posat l'explicació clara: hi ha 6.000 habitatges en venda, dels quals d'aquest estoc nosaltres n'hem comprat 400, és a dir, poca broma amb això, 400 n'hem comprat, que es podien qualificar com HPO i es podien posar a la venda o en lloguer, preferentment en lloc, en règim d'HPO en règim general i això és el que hem fet. Ara, d'aquests 6.000 que diuen els promotors, jo ni poc ni llev, diuen 6.000, també els he dit: "Escoltin, quants d'aquests es poden qualificar d'HPO?", encara que siguin de règim concertat, que vostè sap que és el més car, que siguin de règim concertat; quants?, per preu, no per condicions, perquè el ministeri ha millorat moltíssim les possibilitats de condicions per qualificar habitatges existents en HPO. En règim concertat, per preu, quants? I em diuen: "No, home!, no diguis ximpleries, aquests habitatges sempre estan per damunt de 300.000 euros, això no són HPO, no ho poden ser mai". I vostès veuran com faran una fira d'aquí a poc i a aquesta fira duran aquests habitatges, aquests 6.000 habitatges, i aquests 6.000 habitatges estaran a la fira per damunt de 300.000 euros. Això no és fer habitatge protegit, això no és fer política d'habitatge, això és treure un determinat tipus d'habitatge que venia de l'època anterior, de l'època de l'especulació, del bum, que ens ha duit a aquesta situació.

Sra. Morell, és ver que jo no he contestat totes les preguntes que vostè ha fet, però ha estat per falta de temps i em disculp, però sí que li volia explicar una qüestió. Miri, vostè diu si al final es faran habitatges protegits; doncs miri, sí, sí, perquè el que vostè no ha tengut en compte quan ha estudiat Son Bordoy és que el 50% dels habitatges que vostè diu que són lliures a Son Bordoy són a preu taxat, i la llei que vostès aprovaren estipulava dos tipus de modalitat: una modalitat, 50% d'habitatge lliure, 50% d'habitatge protegit; una altra modalitat, 50% habitatge lliure, 50% habitatge a preu taxat. Sap quin és aquest preu taxat?, el preu d'habitatge protegit en règim especial, és a dir, el més baix, el més baix de totes les possibilitats d'habitatge protegit. Per tant no és ver que es faran només els habitatges protegits que vostè ha dit, es faran molts

més habitatges protegits que habitatges lliures a Son Bordoy, i a Calvià i a Son Servera.

Bé, aquí hi ha hagut una mica de confusió amb l'informe de l'ajuntament. Primer ha dit que l'informe de l'ajuntament era favorable amb unes condicions, després ha dit que sí però ara diu que no... Bé, en definitiva, miri, té raó, hi ha hagut errors, hi ha hagut errors. A Son Bordoy hi ha hagut errors, també a Calvià i potser que hi hagi qualche error a Son Servera, hi ha hagut errors a l'hora del còmput, a l'hora de la presentació, però en definitiva a què ve això?, ve perquè el mecanisme estipulat per la llei és que un promotor presenta al concurs una proposta i aquesta proposta es tramita tal com es presenta després de tota una sèrie d'informes. Llavors a partir d'aquí, si aquesta proposta no agrada i no agrada als ciutadans, no els agrada a vostès, no agrada a l'ajuntament, etc., nosaltres..., jo crec que estic en l'obligació de reflexionar, he de reflexionar, i amb això acab i amb això li explicaré què és el que jo pens que hem de fer, el que hem de fer i el que feim: és reestudiar la proposta, reestudiar la proposta d'ordenació i, el que dèiem, el que deia el Sr. Llauger, mirar les densitats, mirar les alçades, mirar la imbricació amb la trama urbana, mirar aquesta peça comercial, mirar els enllaços... Mirar-ho tot, i lògicament una vegada que ho haguem mirat tot i que tenguim el vistiplau, ara sí, de la conselleria, que jo estigui d'acord completament amb la proposta, tornarà sortir a informació pública i es tramitarà de bell nou com correspon.

Moltíssimes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carbonero.

III. Moció RGE núm. 443/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes desenvolupats en virtut de l'aplicació del Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 14514/09.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i la votació de la Moció RGE 443/10, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes desenvolupats en virtut de l'aplicació del Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, i que és derivada del debat de la Interpel·lació RGE 14514/09.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Avui duim aquesta moció derivada del debat que vàrem tenir en aquest mateix parlament, aquí on vàrem posar damunt la taula les coses bones, les coses no tan bones, i els problemes que ha pogut tenir aquesta llei o aquest decret conegut com a decret Nadal, que a dia d'avui encara com a llei està en tramitació parlamentària.

Nosaltres hem presentat una moció amb cinc punts, i demanaria en primer lloc la retirada del punt 5, perquè la setmana passada, com tots sabeu, es va aprovar o es va prendre en consideració l'aprovació del projecte de llei presentat pel Partit Popular. Aleshores quan nosaltres havíem redactat aquesta moció o el punt de la moció encara no sabíem si aquesta cambra aprovaria o no la presa en consideració. Per tant retirariem el punt número 5.

Així idò quedaria una moció amb quatre punts, aquí on diu "el Parlament de les Illes Balears constata que el Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, no ha aconseguit els objectius pretesos, com queda de manifest el baix nombre d'expedients tramitats". Vàrem discutir, i a més vàrem reconèixer, que certament aquest decret havia tengut coses positives, que havia facilitat certes actuacions en temes municipals, però també vàrem poder constatar, i així ho va reconèixer el mateix conseller, que no havia aconseguit tots els objectius que es pretenien amb aquest decret. Això no és una crítica, jo crec que és un fet. Si un mira el nombre de places que s'han presentat per legalitzar, crec que unes 150 i busques, jo crec que demostra que han faltat coses o han fallat coses durant aquest procediment per tal que els hotelers no s'hagi adherit a la bonança d'aquest decret. Nosaltres volem posar de manifest això, és a dir, que hi ha mancances, que no s'han aconseguit tots els objectius perquè pensam que els objectius que volia aconseguir o, com a mínim, quan ens vàrem posar la fita o quan vostès es varen posar la fita, possiblement eren uns objectius molt més elevats.

El punt número 2 constata que l'actitud dels diversos grups parlamentaris que donen suport al Govern han bloquejat aquesta cambra de manera injustificada la tramitació del projecte de llei de millora del Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, el que ha deixat palesa la seva submissió a l'executiu. No és normal ni és lògic que avui, en el temps que estam, fa més d'un any, a dia d'avui encara estigui en ponència un decret que es va presentar com a mesures urgents, aquí on precisament les al·legacions que havia presentat el Partit Popular de qualque manera també podien millorar i podien contribuir per tal que arribàs a més sectors, que aconseguís uns nous objectius, i es va fer amb la més bona voluntat. És a dir, ho hem demanat reiterades vegades; d'una manera totalment injustificada aquest decret a dia d'avui encara continua paralitzat a la ponència d'aquest parlament. Bé, nosaltres no tenim moltes esperances que això canviï. És un govern -ja ho hem dit avui matí- que vol governar des del Consolat de la Mar, des del BOIB; no vol passar per aquest parlament, no es vol sotmetre a aquest parlament, no compta en aquest cas amb el grup majoritari de l'oposició per tal de millorar aquestes lleis que es puguin presentar en aquest parlament, i nosaltres volem denunciar això, és a dir, aquí hi ha hagut grups polítics que han paralitzat d'una manera

intencionada i creim que fent un flac favor a aquest mateix parlament, aquest decret llei.

Al punt número 3, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a prendre mesures adients per aconseguir els objectius fixats en el Decret Llei 1/2009, de mesures urgents. Una vegada que nosaltres hem pogut comprovar -en aquest cas jo em dirigiria, si m'ho permet, a la nova consellera de Turisme- una vegada que hem pogut comprovar les mancances d'aquest decret, els objectius que ha aconseguit aquest decret, jo crec que és important que ens tornem asseure, que pensem a veure quines mesures hem de posar damunt la taula per tal que aquest decret sigui realment efectiu amb un sector que ho necessita. Jo crec que si ho analitzam, i si ho analitzen i si consulten els ajuntaments, se n'adonaran de les dificultats que hi ha hagut, bàsicament temes urbanístics, que aquest decret no ha resolt, que no ha quedat clar i que ha creat una certa confusió. El tema de terminis; l'anterior conseller va anunciar que ell proposaria una ampliació dels terminis per a la legalització, és a dir, jo ara no li dic quines mesures proposaria, però crec que és el moment, una vegada haver vist els resultats d'aquest decret, que posem damunt la taula quines noves mesures hem de posar per tal d'aconseguir els objectius d'aquest decret. Si vostès volen saber l'opinió del Partit Popular, la tendran, és a dir, si volen la nostra col·laboració, també la tendran, però crec que ara és el moment i crec que hauríem de prendre mesures i determinacions jo diria valentes, certament valentes i arriscades, però crec que la situació en aquest moment del sector turístic també és un moment complicat i delicat. Jo crec que aquest moment podria ser un moment d'arriscar.

I el punt número 4: "El Parlament de les Illes Balears lamenta que el Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió, no hagi estat estès a l'àmbit d'aplicació d'altres sectors productius de les Illes Balears". Nosaltres ja vàrem presentar una esmena al mateix decret aquí on demanàvem que altres sectors, com per exemple el sector agrícola i ramader, també es poguessin beneficiar d'aquest decret llei de mesures urgents. És un sector també castigat, és un sector que també necessita precisament decisions i actuacions valentes, i nosaltres pensam que si el sector turístic les pot tenir hi ha altres sectors productius també de les nostres Illes Balears, tal vegada amb nombres quantitatius de xifres econòmiques no tan importants, però en altres punts també molt importants, que també se'n podrien beneficiar.

Nosaltres demanariem el suport de totes les formacions polítiques per tal que aquesta moció pogués ser aprovada, jo crec que amb dos objectius, i a més jo crec que hauríem de sortir d'aquí amb un compromís, intentar desbloquejar d'una vegada per totes aquesta ponència per tal de poder fer efectives aquestes esmenes que hem presentat el Partit Popular i algunes d'elles fins i tot crec que vostès les poden compartir, crec que és importantíssim, no podem donar aquesta imatge que el mateix govern pugui bloquejar la tramitació parlamentària d'un decret que crec que és molt important i molt necessari, i també amb un compromís de prendre noves mesures, noves accions que realment puguin beneficiar aquest sector. Si vostès consideren que el Partit Popular en aquest cas els pot ser útil per fer propostes en positiu per tal que el sector se'n pugui veure beneficiat, ens hi trobaran. Parlàvem no només del que pugui fer aquest decret llei, hem de pensar que hi ha moltes empreses,

molts d'establiments turístics que han demanat crèdits en el Plan Renove però que a dia d'avui continuen amb els mateixos problemes que tenien fa un any i busques; no hi ha manca de voluntat per part del sector d'invertir, de renovar, de millorar, de ser un sector més competitiu; el que tenen són certes dificultats per fer-ho. Aleshores si entre tots podem aconseguir desbloquejar un tema tan important com és el sector turístic, idò el Partit Popular està disposat a escoltar i a presentar les propostes en positiu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. Passam ara al torn de fixació de posicions, i primerament pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Pastor, coneix, perquè així li ho vàrem manifestar en el debat de la interpel·lació, la nostra posició genèrica en relació amb aquesta qüestió del decret llei. De totes maneres ara ens correspon posicionar-nos en relació amb punts concrets que vostès ens han plantejat.

En relació amb el primer punt vostès ens diuen que no s'han aconseguit els objectius pretesos. Nosaltres ja li vàrem dir en el debat de la interpel·lació que no estàvem d'acord amb aquesta afirmació, nosaltres consideram que el decret llei es va plantejar amb uns objectius molt ambiciosos, i crec que això és positiu i de valentia política, però també coincidim en el sentit que els objectius només s'han assolit parcialment, parcialment. Per tant sabem que no hem anat a les expectatives creades però sí que hem avançat, sí que hem fet camí, sí que ha tengut conseqüències positives que de fet vostè no nega. A més a més també li vàrem dir que resultava que el termini no havia acabat, i per tant és possible que la mesura del decret llei encara beneficiï més hotels i més activitat econòmica a les Illes Balears perquè el termini no acaba i pot ser que esperin a darrera hora per presentar aquests expedients els particulars, els propietaris, els promotors, els que tenen aquests negocis turístics, aquestes activitats turístiques. Per tant en relació amb aquest primer punt la proposta que li faríem des d'Unió Mallorca és una proposta de transacció que vendria a dir el següent: "El Parlament de les Illes Balears constata que el Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, només ha aconseguit parcialment els objectius pretesos, com queda de manifest pel nombre d'expedients tramitats fins a aquest moment". Crec que li he justificat el perquè d'aquesta transacció i la seva motivació.

En relació amb el segon punt de la seva moció, el tema de la tramitació parlamentària, nosaltres, Unió Mallorquina, vostè sap que no formam part de la ponència ni de la comissió però fins ara, com a mínim fins ara, no tenim la sensació que hi hagi un bloqueig, i per tant no li podem donar suport en aquest segon punt.

En el tercer punt sí que li donarem suport. Vostè planteja que es generalitzi un poc l'impuls a la inversió a les Illes Balears amb noves mesures que el Govern estudiï i plantegi. Nosaltres hi estam d'acord, li vàrem dir que era un punt d'inflexió aquest decret llei, que consideram que va en el sentit correcte que s'han de prendre mesures per lluitar contra la crisi econòmica i ser innovadors legislativament també i normativament per intentar que la nostra economia es reactivi i perquè hi hagi més activitat, i per tant no tenim cap dificultat per donar suport a aquest punt. És cert que hi ha hagut, diguem, dubtes sobre interpretacions urbanístiques, tot i que també és cert que la conselleria va intentar de diverses maneres aclarir aquests dubtes, i també és ver que vostès fan un redactat prou ample per no només aclarir els temes urbanístics sinó per canviar els terminis, com vostè deia, o fins i tot per introduir noves modalitats turístics, com podrien ser els condohotels, que també Unió Mallorquina podria estar d'acord amb aquest plantejament. Però bé, en tot cas s'insta el Govern perquè, diguem, posi en marxa les mesures oportunes.

Finalment el quart punt planteja que el decret llei, diguem, afecti i beneficiï positivament altres sectors econòmics. Li diré que en primer lloc el decret llei, al nostre mode de veure, no només ha afectat positivament el sector turístics, perquè és evident que també el sector de la construcció s'ha vist positivament afectat. Per què?, perquè moltes de les obres de modernització, lògicament les fa el sector de la construcció i per tant, si es fa un SPA, si es fan unes piscines cobertes, si es fan canvis de categoria en els establiments, es milloren les habitacions, etc., etc., mil coses que es poden fer per modernitzar els establiments turístics, lògicament això ho fan llanterners, fusters, picapedrers, i tota aquesta gent també es beneficia del decret llei. De totes maneres com que entenem el seu plantejament i el que vostès, ho ha dit, els pagesos i altres sectors, que aquests sí que evidentment no es poden incloure dins el decret llei, a no ser que sigui per a l'agilitació administrativa, però que això seria una altra qüestió, també en aquest punt li plantejam una transacció, que vendria a dir el següent: "El Parlament de les Illes Balears considera que alguns plantejaments normatius del Decret Llei 1/2009, de 30 de gener, de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears, s'haurien d'estendre a altres sectors productius de les Illes Balears diferents del sector turístic."

Així crec que queda una redacció més ampla i que s'agafa, diguem, la intenció de la seva proposta.

Per tant, i resumint la nostra posició, li donarem suport al punt tercer, no li donarem suport al punt segon i li oferim una transacció al punt primer i al punt quart.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Bé, crec que avui el PP, el Grup Popular, malgrat, jo crec que el to del Sr. Pastor ha estat molt en positiu, el primer punt i jo diria que gairebé el que es desprèn de la moció, és que avui la cambra certifiqui el fracàs d'una norma que vàrem validar fa un any en aquest Parlament, sense cap vot en contra.

Jo crec que no hi ha dubte, i ja s'ha expressat, podem coincidir, com es va dir en el debat de la interpel·lació, que una part de les expectatives que posàrem en el decret llei doncs no s'han vist satisfetes, com reconeixia el propi conseller en el debat de la interpel·lació; però, francament, des del nostre grup tampoc no creim que justifiqui una declaració solemne del Parlament que en constati el fracàs. I tampoc no veiem que un acord d'aquestes característiques i en aquests moments aportis res, ara trobam que és més moment de fer propostes que no de fer constatacions; de decidir més que de remugar, i, especialment, si parlem de lleis a la seu del legislatiu. És lògic que el legislador reflexioni sobre els seus productes, però més aviat per arribar a iniciatives que no per fer-ne unes valoracions d'articulista.

A més, com ha recordat el Sr. Melià, encara poden tramitar-se més expedients. De totes maneres, aquest acord i aquest decret llei va suscitar, derivava d'un acord molt ampli, i si ara, fins i tot el mateix grup que en va ser el proponent, pensa que amb una transacció d'aquestes característiques, com ha exposat el Sr. Melià, doncs és positiu per al seu futur, doncs tampoc no serà el nostre grup qui hi posi problemes.

En tot cas, jo sí que vull deixar constància per part del nostre grup que creim que el Parlament va ser sensible a les demandes del sector per procedir a la seva modernització i contribuir a la reactivació i aquest gest, amb independència fins i tot dels expedients tramitats i de l'èxit que hagin tingut, no es pot menystenir, no ho ha de dejectar aquesta cambra. Això al marge, ja dic, de si introdueix canvis o no dins la tramitació o es produeixen altres iniciatives legislatives.

El segon punt denuncia filibusterisme parlamentari, entenem la crítica però tampoc no veim que porti res en aquests moments una constatació solemne. En tot cas, com que el nostre grup ha dit en moltes ocasions en aquesta cambra i fora de la cambra que no tenim cap inconvenient en la tramitació de la llei, doncs tampoc no ens sentim gaire afectats per aquest text, però tampoc no hi votarem a favor; de fet, ja vàrem acceptar que es tramités fins i tot tenint la possible conseqüència d'un trencament del pacte, i les hemeroteques vostès les coneixen tot el temps i mesos que va durar tota aquesta viva polèmica reflectida en aquesta tramitació.

Tanmateix, voldria seguir i fer algunes precisions: la primera, pel que s'ha dit de les mesures urgents, és que el decret llei entra en vigor, perquè el sentit de les mesures està plenament justificat.

La segona és que el PP té prou mecanismes per provocar votacions i debats en aquesta cambra, de fet una de les esmenes, sembla que una de les esmenes a la qual han donat més importància, perquè fins i tot tornava figurar, era l'única proposta concreta que figurava en aquesta moció subsegüent, va ser la Proposició de llei per eximir de clavegueram aquells unifamiliars a zones de xalets a urbanitzacions que no tinguin clavegueram, que també hi ha hagut unanimitat, s'ha aprovat, s'està tramitant; que també reconeixen que és una mesura contra la crisi, bé, la que és, la que és, però en tot cas és la que més incidència ha apuntat el Grup Popular, l'única que era en aquesta moció i s'està tramitant. Per tant, hi ha hagut camins.

Jo reconec que no som membre d'aquesta ponència, per tant tampoc no vull entrar molt en el seu contingut, però em consta que es negocien transaccions, i tant és així que la setmana passada, que, com vostès saben, i com s'incideix molt en aquest moment, doncs el Govern ja havia perdut la majoria de suports dins aquesta cambra, entenc que hi va haver una certa anuència per deixar la decisió final de l'informe per a aquesta setmana, perquè si no, com vostè sap Sr. Pastor, evidentment una majoria a una ponència pot tancar l'informe quan vol. Per tant, comprenc que hi hagi d'haver un debat ric o interessant o de transaccions, en qualsevol cas, aquest és el punt en el qual ens trobam dins aquesta setmana, veurem, com vostè deia, si serà la definitiva.

En tot cas, debats llargs en ponència n'hem tengut molts en aquesta legislatura, ara recordàvem la setmana passada el del Reglament del 2001, que al final d'anys de negociació el PP va avortar al final de la legislatura. Per cert, molt poc després del debat del decret llei, crec que era la setmana després, aquest Parlament va aprovar també constituir una ponència d'estudi per a la reforma del Reglament actual, fa un any, i que realment també ha avançat poc; des del nostre grup crec que som els únics que hem fet propostes periòdicament, n'hem demanat, la setmana passada hi va haver una reunió en ponència i jo no vaig veure un especial interès del grup promotor, que era el Partit Popular, de l'any passat, que va aprovar la ponència, perquè allò avancés. No se'ns ha contestat cap proposta, hem quedat per a d'aquí crec que tres setmanes, per seguir discutint i avançant, però fa un any que es va constituir la ponència, i ja dic, nosaltres hem anat enviat cartes, però ..., per tant no es perdrà per nosaltres, no passin ànsia, que dinamitzem totes les coses.

Com a mínim, aquesta ponència del Reglament confii que no duri com la del Senat, que, des de finals dels anys vuitanta, que cada any quan es constitueix el Senat tornen a constituir la ponència de reforma del Senat, per aclarir quin rol ha de tenir en el Parlament, ja fa vint anys que en parlen.

Però no em vull allargar amb precedents, només en voldria parlar d'un, d'un que crec que és interessant, un perquè el pactaren PP i PSOE sobre l'Estatut d'Autonomia de l'any 1991, tot un estatut d'autonomia, jo crec que és poca broma i per tant és important recordar-lo: el Parlament de les Illes Balears va aprovar una proposta d'Estatut el 29 de gener de l'any 1991, al final de la legislatura, l'únic Estatut, per cert que els del grup del PSM hem votat a favor; el Congrés va torbar dos anys a publicar la iniciativa, però és que el debat es va produir el setembre de l'any 95, tota una legislatura del 91 al 95 no hi va haver debat de presa en consideració. Al cap de quatre anys i mig, el Congrés va tractar aquell tema i va rebutjar.

Evidentment, nosaltres vàrem anar demanant, el president del Congrés era un socialista, mallorquí per a més senyes, però també vàrem demanar al Grup Popular, governant a les Illes Balears, a veure què feien els membres de la Mesa, si qualcú movia aquell tema. L'acord era clar: hi havia un acord de tenir-lo dins el calaix; el mes de setembre de l'any 95 el PP va donar, es va autoritzar tractar aquell tema, just després de les eleccions i el PP s'hi va abstenir. Recordin una cosa, el PP tenia majoria per treure aquell concret, maldament el vot en contra del Partit Socialista i parlant d'un estatut que tenia el concert econòmic.

És un precedent, n'hi ha mils, jo no m'hi recrearé, no m'hi recrearé perquè no hi estam d'acord, per tant comprenem el retret que fa el Grup Popular, creim que allò seu és treure d'un entrebanc i tramitar les coses que hi hagi pendants, però vull tenir present que dins la història del parlamentarisme, i no importa anar a cercar molt enfora, precedents de coses que s'ajornen n'hi ha molts, ja dic, no els cansaré, d'entrada perquè crec que els precedents tampoc no justifiquen i no els compartim, però sí que és bo tenir-los presents quan es frases d'apel·lació a l'aprofundiment de la democràcia.

En el punt tercer, la veritat és que no veim tampoc cap mena de gran valor afegit, no, perquè al final se'ns diu que el Govern adopti mesures per assolir els objectius del decret llei, jo crec que és gairebé una tautologia, perquè si aprova un decret llei és perquè s'executi, perquè es dugui a terme. En tot cas, si ha de quedar més clar i qualcú creu que aquesta tautologia dóna valor afegit a l'acord que ja tenim en els butlletins, que és que es faci, que s'aprovi el decret llei, no tenim cap inconvenient a votar el punt tercer.

El punt quart també pretén que el Parlament lamenti l'abast del decret llei. Jo crec que més que lamentar un producte que ja ha fet el seu camí, és que n'hi ha d'altres que poden tenir-lo, la Conselleria de Medi Ambient en va tramitar un altre, si Agricultura ho troba oportú, la Llei de comerç ja va tractar, per una sèrie de temes, també va tractar temes procedimentals; crec que hi ha hagut mesures contra la crisi dins tots els sectors, amb paquets aprovats per aquest govern, i no crec que ens haguem de lamentar que un dels productes no tocàs tots els elements; quan, precisament, pens que un dels missatges que es volia associar al decret llei era, precisament, que era sobretot en matèria turística.

De totes maneres, insistim, si del que es tracta és de constatar que les reflexions que varen fer possible aquell decret llei i que tots els sectors afectats per la crisi a les Illes Balears poden tenir elements que puguin modificar-los, tampoc no hi posarem per part nostra gaires inconvenients. De totes maneres crec que és més important dur les propostes que no queixar-se de què un determinat producte no les tenia.

Bé, el punt cinquè, com he dit, s'ha retirat, no hi tenim cap inconvenient, votarem a favor la setmana passada de la tramitació com a proposició de llei, però bé, crec que el mateix Grup Popular ha entès que aquesta iniciativa sí que ja havia agafat un altre vaixell i per tant ja no tendrem ocasió de votar-la, tot i que la nostra intenció era el vot favorable.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Pastor, efectivament, vostè mateix ho ha dit, fa quinze dies va tenir lloc aquí la seva intervenció, amb la interpel·lació al conseller sobre l'aplicació d'aquesta Llei 1/2009, i avui, efectivament, ens trobam amb el debat de punts concrets, cinc punts inicialment, amb la retirada d'aquest cinquè, queda amb quatre, i crec que val la pena analitzar-los un a un, sobretot tenint en compte un comentari que ja vaig fer a la interpel·lació, i és que, des del nostre punt de vista, es produeix o s'ha produït un cert canvi també en la valoració respecte d'aquest decret, i des del nostre punt de vista hi ha una part positiva i una part negativa de la intervenció del Grup Popular, però ens volem quedar amb la positiva, no entraré extremadament en la negativa.

Entrant als punts, al primer, on diu que no s'han aconseguit els objectius, m'agradaria recordar també un poquet la intervenció de la interpel·lació, perquè allà va quedar crec que prou clar que hi havia tres puntals d'aquest decret, vostè mateix, Sr. Pastor, va reconèixer que havia estat molt favorable, havia afavorit interessos dels ajuntaments; que havia aconseguit que un nombre important de projectes es poguessin accelerar i tramitar amb urgència el que havia permès millores quant a aquest aspecte per als ajuntaments, i jo crec que això només ja per si és positiu i mereix fer una valoració positiva de l'aplicació d'aquest decret. Efectivament, llavors parlaren de dos altres, i són els que potser sí és cert, i ho va reconèixer el conseller en el seu moment, sí han fluïxat i potser no s'ha arribat al cent per cent de l'objectiu, també ho ha dit el Sr. Melià i és cert, no s'ha acabat el termini d'aplicació d'aquest decret, que efectivament si està en aplicació.

En qualsevol cas, recordar que sí, que crec que val la pena tenir en compte el positiu; es parlava també, record, a la interpel·lació de la regularització de places i de les millores que els establiments turístics feien, crec recordar que el conseller va posar la xifra entorn dels 40 milions d'euros, el que hi havia en projectes aprovats, crec que no és una xifra exagerada però tampoc no s'ha de rebutjar ni deixar a un racó perquè sí.

El tema de regularització, miri, vàrem tenir la sensació que a qualche moment podia donar la sensació que des del Grup Popular es preferia que s'estigués en la mateixa situació aquestes places que no arribassin a regularitzar-se. Crec que si s'ha de passar d'un estat a l'altre, malgrat alguns inconvenients que vostè, Sr. Pastor, va enumerar a la seva intervenció, no es pot fer un canvi de places irregulars, places regularitzades a cost

zero i sense més conseqüències, qualche conseqüència ha de tenir. Per tant, jo li diré, Sr. Pastor, que si s'accepta la transacció que s'ha fet per part del Sr. Melià en aquest punt, doncs també se li podria votar a favor.

No així en el número 2, el número 2 on, de qualche manera, es pretén donar la sensació o fer veure que s'utilitza de forma partidista el Parlament en determinades qüestions, aquesta en concret. Miri, si aquesta és la seva idea potser aquells adjectius que vostè a qualche moment i a qualche pregunta parlamentària va adjudicar a determinats responsables en aquest Parlament, també es podria incloure segurament algú del Partit Popular, perquè no és menys cert que el seu grup també ha jugat en funció dels interessos i en funció de determinades circumstàncies que anaven succeint a cada moment, prioritzant alguna de les propostes a un moment o l'altre. Per tant, no és d'ara, i vostès saben i els que són a la ponència també, que ja fa mesos s'ofereixen determinades transaccions, i no són només els grups que donen suport al Govern que han dit: bé, necessitem estudiar-ho; el seu grup també ho ha dit. Per tant, aquesta necessitat urgentíssima que s'aprovi el decret com a llei, no sé si a l'hora de la realitat és tant com vostès ho pinten, quan vostès mateixos quan han tengut l'oportunitat tampoc no han corregut tot el que podrien córrer per mirar d'aprovar aquesta llei.

Per això vostè mateix va fer algunes propostes que, des del seu punt de vista, serien necessàries perquè aquest decret realment tengués la utilitat que vostès creuen que ha de tenir, però crec que li vaig recordar també que les ha dit aquí, però s'ha assenyalat, no són ni tant sols a les esmenes que hi ha presentades i que, per tant, són objecte de debat en ponència i a la futura comissió, i a aquest plenari també. Per això, sí crec que d'alguna manera, i això ja ho llig, a aquest li votariem que no, però ho llig amb el tercer punt, perquè sí podem estar d'acord que totes aquelles mesures que en el conjunt, des del Govern i no tan sols des del Govern, jo crec que aquí aquest tercer punt dóna peu a la col·laboració de tots els grups parlamentaris, per allò que entenem que és bo i positiu per a la nostra societat i per al nostre sector econòmic. Per tant, sí estam d'acord que potser es poden prendre aquelles mesures que es creguin adients per millorar la consecució dels objectius que marqui el decret, potser no dins el mateix decret però sí, com vostè mateix ha apuntat, la possibilitat de posar-se d'acord en algunes qüestions que puguin millorar aquesta situació. Crec que aquí ningú no s'hi pot oposar i hi estariem tots d'acord, i per tant ho podem votar a favor.

I en el darrer punt, el número 4, on demanen que es faci extensiva l'aplicació d'aquest decret a altres sectors productius; miri, estic d'acord amb una cosa, estic d'acord que la greu crisi econòmica que pateix aquesta comunitat autònoma la pateixen tots i cadascun dels sectors productius i econòmics, els empresaris, els treballadors, tots, efectivament; però no és menys cert que des del Govern també es prenen determinades mesures per mirar de millorar alguns d'aquests sectors, sense necessitat que estiguin incloses dins aquest decret llei.

I haurà de reconèixer amb mi, Sr. Pastor, també, que el turisme, uns i els altres hem dit més d'una vegada que és i ha de seguir sent el motor de l'economia d'aquesta comunitat autònoma, el motor que arrossega la resta de sectors, que no vol dir que sigui l'únic; però convindrà amb mi mateix que si parlem de prendre mesures directes sobre el sector turístic, la repercussió positiva entorn de la resta de sectors existeix també; no és que estiguin abandonats, millorar el motor de l'economia provocarà sense cap dubte millores a la resta dels sectors.

En qualsevol cas, i amb la transacció que també li ha fet el Sr. Melià, que determinats plantejaments potser no som a temps que es puguin incloure dins aquesta llei, aquest traspàs a llei del decret, sí poden ser objecte també de qualsevol tipus de negociació que permetin millorar les propostes que des del Govern es puguin anar aprovant com a mesures que afectin directament altres sectors productius que, efectivament, segurament estaran tan necessitats com els altres, però, repetesc, que no és que estiguin abandonats. Però, si en qualsevol cas, això ha de servir per millorar-ho i perquè facem front a situacions greus, com és aquesta crisi, reconeixent que l'impuls al sector turístic és fonamental i donant peu que és pugui donar també a altres sectors i al marge de criteris diferencials i discussions en determinats moments i que si està tramitant més de pressa o no aquesta ponència..., crec que aquí és potser on tenim més discrepància, si tots feim propostes que siguin acceptables, tot allò que sigui o que vagi en benefici de la nostra economia i de tots els sectors, no tenguim cap dubte, Sr. Pastor, que se l'escoltarà i es tindrà en compte.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull anunciar al Sr. Melià que cap problema, és a dir, podem acceptar aquestes transaccions. Crec que no desvirtuen en res l'esperit d'aquesta moció, dels punts que havíem presentat. És veritat que el canvien o el qualifiquen una miqueta, però cap problema per part nostra.

Quant als altres punts i quant als altres grups entenc perfectament que vostès... és a dir, sobretot avui els grups que encara donen suport al Govern entenc que no vulguin reconèixer públicament o no vulguin fer constar aquí en una votació parlamentària l'actitud que han tingut vostès dins aquesta ponència. El fet que demanem que es constati públicament i que en quedi constància al *Diari de Sessions* crec que avui seria purament anecdòtic, és a dir, queda totalment constatat que han paralitzat aquesta ponència perquè en un moment donat tenien por d'una de les esmenes que havia presentat el Partit Popular, no tenien la majoria per aprovar realment tots els punts o totes les esmenes que havia presentat el Partit Popular i d'una manera totalment clara han paralitzat aquesta ponència.

No té cap sentit ni un - no té cap sentit ni un- que, un decret que presenten com a mesura urgent per afrontar una crisi econòmica, tardin més d'un any a tramitar-lo al Parlament. És veritat que des del primer dia aquest decret té efectivitat, però també és veritat que el Partit Popular, partit majoritari en aquesta cambra avui, té tot el dret del món a presentar les millores a una ponència perquè aquest decret també sigui més efectiu, també corregeixi algunes mancances que tenia i que també ampliï el seu esperit o la seva eficàcia, és a dir, no és normal i aquí hi ha hagut algú que ha volgut paralitzar aquest decret.

Nosaltres, Sr. Melià, no ens referim a vostès, no ens referim a Unió Mallorquina, no ens referim a vostès. Ens referim al Partit Socialista, al Partit Socialista, que d'una manera clara i voluntària ha paralitzat aquest decret perquè abans del mes de desembre no tenia clar si nosaltres o no... o amb un diputat d'aquest parlament que no estava al Partit Popular aprovaríem una de les esmenes. Això és el que hi ha -això és el que hi ha-, que vostès no ho vulguin reconèixer públicament? Crec que queda totalment constatat que d'una manera voluntària ho han paralitzat.

El Sr. Alorda deia que el punt número 3 no tenia massa importància. Miri, Sr. Alorda, permeti'm que no ho comparteixi en absolut. Crec que el punt número 3 demana al Govern que, una vegada feta la valoració de l'eficàcia d'aquest decret, prengui les mesures necessàries dins aquest mateix decret o alternatiu a aquest decret per poder corregir aquestes coses que aquest decret no ha estat capaç de millorar.

Per exemple, ens trobam durant un any que aquest decret no... d'alguna manera no arregla una sèrie de problemes urbanístics a l'hora de fer efectives aquestes inversions. Bé, hem de veure si realment compartim no només l'esperit, però... si som capaços de posar lletra perquè realment això quedi desbloquejat. No, ja ho sé, és que li ho vaig dir al conseller la setmana passada. Compartesc l'esperit, el que no sé -la setmana passada no, fa quinze dies, a l'anterior conseller- no sé si amb aquests companys de viatge serem capaços de posar la lletra perquè realment passi això. Em referia precisament a vostès, és a dir, no em referia al Partit Socialista, si serien vostès els que posarien traves perquè realment aquest decret fos efectiu i arribàs d'una manera efectiva i eficaç al sector hotelier. No em referia al Partit Socialista, no em referia a Unió Mallorquina, sé que ells hi voldran arribar, però dubto que amb socis com vostè es pugui arribar realment a donar el que el sector turístic necessita, és una opinió molt personal i no m'ho tenguí en compte, personal, meva i crec que compartida amb moltíssima de gent.

Vostès avui, pens que són una trava a aquesta comunitat perquè realment en els temes econòmics i sobretot en el sector turístic això canviï. Avui matí s'acusava al Partit Popular de polititzar el tema turístic quan ha governat i ho feia l'anterior consellera. Vaig sentir unes declaracions a aquest parlament, a l'anterior legislatura del pacte de progrés que qualificava d'*hoteleros caribeños* a aquells amb els quals avui estau d'acord per reduir els hotels. *Hoteleros caribeños* quan el Partit Popular parlava d'ecotaxa. El Partit Popular en el tema del turisme sempre ha tingut una postura prou clara.

En els altres punts, totalment d'acord. El punt número 4 acceptam la transacció que ens fa el Sr. Melià. Ens referim concretament al sector agrari. Consideram que seria un bon moment també perquè aquest sector agrari es pogués veure beneficiat i bé, li dic, vostès consideren que està bé? Miri, el Partit Socialista té una consellera d'Agricultura que durant un any i mig no ha presentat cap proposta per al sector agrícola ramader precisament perquè se'n pugui beneficiar. És a dir, que avui hi estan d'acord? Ens sembla perfecte, però durant un any i mig aquest govern no ha presentat cap proposta en tema agrícola, precisament amb una mesura semblant a aquest decret Nadal (...) referència a (...) si avui hi estam d'acord, molt millor, alguna cosa haurem avançat.

Els demanaria i li ho demanaria a vostè, Sr. Melià, diu que no ha estat a la comissió, no ha estat a la ponència, ho entenem perfectament, però no em digui que no ha constatat la paràlisi d'aquest parlament. Si avui no ho vol votar, no el podem obligar, però crec que faria un bon favor, sobretot perquè no es tornàs a repetir, que quedàs constatat que realment el Partit Socialista ha bloquejat aquesta ponència.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Entenc que... sí, Sr. Boned, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, Sra. Presidenta, és per demanar votació separada del punt número 2.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, doncs, anava a dir que hi ha el punt número 5 que està retirat, i que es podrien considerar aprovats per assentiment els punts 3, 1 i 4. És així, senyors portaveus? Per tant, només passàriem a la votació del punt 2.

Passam a votar. Votam.

A favor, 28; en contra, 29. Per tant, no s'aprova.

(Remor de veus)

Sí, em comenten que els punts 1 i 4 són amb les modificacions acceptades, crec que s'havia donat per entès, però és perquè en quedi constància.

IV. Compareixença del president del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el contingut de la IV Conferència de Presidents de les Comunitats Autònomes que es va dur a terme a Madrid el dia 14 de desembre del 2009 (Escrit RGE núm. 15418/09, presentat pel Govern de les Illes Balears).

Passam finalment al darrer punt del ordre del dia que és la compareixença del president del Govern per tal d'informar sobre els continguts de la IV Conferència de presidents de les comunitats autònomes que es va dur a terme a Madrid dia 14 de desembre del 2009.

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, comparesc avui davant aquesta cambra per donar compte de la IV Conferència de presidents de les comunitats autònomes que es va dur a terme el passat 14 de desembre. Abans de res, vull demanar disculpes per no haver reunit amb anterioritat a la conferència als grups parlamentaris.

Vull començar situant al seu just terme la importància d'aquest òrgan del màxim nivell polític de participació i cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes. La Conferència de presidents es va constituir el 2004 com a conseqüència d'un compromís personal del president José Luis Rodríguez Zapatero que en va anunciar la creació durant el seu discurs d'investidura dia 15 d'abril del 2004, donant així a les comunitats autònomes un espai més de debat i acord amb el Govern d'Espanya.

Per tant, les autonomies disposam des de l'any 2004 d'un marc institucional de participació real on debatre i adoptar acords sobre assumptes d'especial rellevància per al sistema autonòmic tal com s'assenyala al text de la seva creació. Mai abans les comunitats autònomes no havien disposat d'un marc de participació i cooperació com aquest.

Dit això, els vull informar que la Conferència de presidents a més del president del Govern d'Espanya i dels tres vicepresidents hi participaren com és lògic els presidents autonòmics, però també hi estaven convidats els presidents de la CEOE i de la CEPYME i els secretaris generals d'UGT i de Comissions Obreres. La seva presència era oportuna perquè un dels punts a tractar en l'ordre del dia era precisament una proposta sobre economia i ocupació a més d'altres tres propostes, una declaració sobre la presidència espanyola de la Unió Europea, una declaració sobre violència de gènere i l'aprovació del Reglament intern de la Conferència de presidents.

La conferència es va iniciar amb intervencions del Govern d'Espanya, dels presidents autonòmics i dels agents socials. He de dir que molts dels presidents autonòmics coincidirem a remarcar la importància del diàleg social. Explicarem les mesures per lluitar contra la crisi que cadascun havia aplicat i les necessitats estratègiques que cada territori creia necessari.

Vull manifestar que vaig defensar que em semblava una bona iniciativa el fet d'intentar trobar punts de coordinació amb el Govern d'Espanya en la lluita contra la crisi, l'ocupació i la millora del model econòmic. Com és natural, vaig tenir l'oportunitat d'explicar l'esforç que hem fet a les Illes de diàleg social amb el Pacte per la competitivitat i a la Mesa de seguiment de l'economia balear, així com parlar de les distintes mesures.

Entre els temes que vaig apuntar com a importants per a les Illes Balears hi havia els següents: en primer lloc, la necessitat que des del Govern d'Espanya es donàs importància al turisme com una activitat de futur. En aquest sentit vaig aplaudir i animar mesures com el Pla Renove o el Pla Future que permeten modernitzar la nostra planta hotelera i crear i mantenir llocs de feina.

Vaig animar el Govern d'Espanya a donar el màxim suport a la reconversió a la Platja de Palma, ja que la millora del turisme passa, entre altres coses, per una clara i contundent reconversió de les nostres zones madures. Vaig manifestar la importància de la cogestió aeroportuària per a la nostra economia, atès que la nostra principal activitat econòmica ens arriba precisament a la seva gran majoria via aèria. També vaig apuntar la necessitat de ser més competitiu quant a costos i taxes.

En relació amb aquests temes he de dir que el Govern d'Espanya ha obert ja el debat sobre la nova proposta sobre gestió aeroportuària i el ministre de Foment recentment ha manifestat el compromís de baixar un 15% en dos anys les taxes de navegació. També vaig manifestar la meua preocupació per la dificultat de moltes d'empreses a l'hora d'obtenir finançament i vaig demanar una bona coordinació amb les entitats financeres, així com que se continuassin impulsant els préstecs ICO d'ajuda als emprenedors i als distints sectors econòmics.

En la meua intervenció em vaig referir als problemes que ocasiona la insularitat quant a l'activitat econòmica i en aquest sentit, vaig demanar iniciar el debat sobre la nova llei de règim especial i que el Govern d'Espanya aprofitàs la presidència espanyola de la Unió Europea per impulsar un tractament especial per als territoris insulars.

Una altra de les qüestions que vaig apuntar feia referència a la formació i l'ocupació i vaig sol·licitar iniciatives per a la gent jove que no troba feina, combinant ocupació i formació, així com un impuls coordinat a la Formació Professional.

També em vaig referir a l'R+D+I com a una eina per crear jaciments de feina i com a un instrument molt vàlid per poder fer més competitiu els sectors tradicionals. Un instrument per tant, al qual és necessari trobar col·laboració i que és de gran importància per emprendre una vertadera millora industrial.

A més de tots aquests temes vaig incidir en la rellevància que tenia per a nosaltres i per a Europa la zona mediterrània com a eix estratègic en l'àmbit econòmic i en l'àmbit de plataforma amb el continent africà. Vaig demanar que així es defensàs durant la presidència espanyola de la Unió Europea.

També vaig apuntar la necessitat de trobar finançament per millorar els nostres ports d'interès general. Milloram el d'Eivissa, però també necessitam millores per al Port de Palma.

En la meua intervenció vaig assenyalar que el nou model implica donar molta força a la sostenibilitat, a la lluita contra el canvi climàtic i a activitats com la rehabilitació per donar aire a un sector com el de la construcció, així com donar suport al sector primari impulsant la competitivitat del sector al Pla de desenvolupament rural, la reutilització d'aigües per al reg, etc. Aquests entre altres són alguns dels temes que vaig apuntar a la meua intervenció.

Quant al debat més concret de les propostes aportades pel Govern d'Espanya, he de dir que el reglament intern no va tenir cap problema i es va aprovar. La declaració sobre la presidència espanyola de la Unió Europea estava fonamentat en un acord parlamentari i tampoc no va tenir problemes, si bé és veritat que fruit del debat es varen introduir distintes aportacions de diferents comunitats autònomes. Va ser en aquesta proposta on, a petició de les Illes Balears, es va incloure que el Govern d'Espanya dins la presidència de la Unió Europea impulsàs un tractament especial per a la insularitat.

També es va introduir la potenciació de les plataformes logístiques del Mediterrani entre d'altres temes més territorials. La proposta donava suport a la presidència espanyola i als objectius que s'havia marcat.

Per altra banda, la declaració sobre violència de gènere tampoc no va tenir cap problema ja que les posicions al Parlament espanyol són d'una àmplia unanimitat i les darreres conclusions sobre aquest tema havien estat consensuades. La proposta preveia l'impuls de les polítiques contra la violència de gènere en l'àmbit de l'Estat i de les comunitats autònomes quant a eradicació, quant a dones que es troben en especial dificultat, en actuacions de prevenció per a nins i nines que es trobin en aquest context, a reforçar mesures de prevenció i sensibilització i mesures de formació de professionals, etc.

També incloïa la proposta que l'Estat espanyol aprofiti la presidència espanyola de la Unió Europea per impulsar polítiques com la creació d'un observatori que permeti tenir més informació i indicadors comuns, la implantació en l'àmbit europeu d'un telèfon únic i gratuït i l'elaboració d'una decisió marc per una ordre europea de protecció per a les víctimes de violència de gènere.

El tercer document que es va posar damunt al taula se centrava a poder consensuar acords sobre economia i ocupació.

En el context econòmic en què ens trobam no cal incidir en la conveniència que polítiques econòmiques i d'ocupació que compartim o complementam Estat i autonomies es discutissin en el si de la Conferència de presidents, que es debatessin en l'ànim de coordinar els esforços i de donar millors solucions a la ciutadania. És un fet que tant l'Estat com les comunitats

autònomes hem posat mesures anticrisi i que moltes tenen la coordinació i la col·laboració de les distintes institucions. També és veritat que tant amb els objectius com amb la suma d'esforços, tot és millorable. Per tant, la voluntat era trobar punts d'acord.

El Govern de l'Estat va posar un document obert damunt la taula amb tot un conjunt d'iniciatives que es poden resumir en una reforma legal en el marc del diàleg social per crear ocupació i impulsar la contractació indefinida; una proposta per donar sostenibilitat i suficiència a la Seguretat Social al marc del diàleg social; la interrelació de la Formació Professional i les empreses; la certificació de coneixements adquirits per experiència professional; la coordinació de les distintes ajudes a les persones sense prestacions; millorar els contractes formatius i mesures amb relació a combatre l'atur juvenil.

A més, el document establia mesures quant a l'estabilitat pressupostària i quant a l'impuls del desenvolupament industrial. Pel que fa a aquesta mesura es prioritzava l'automoció, la biotecnologia i les tecnologies sanitàries, les TIC, els sectors relacionats amb la protecció mediambiental i el sector aeroespacial. He de dir que gràcies a Canàries i a Balears s'introduí també el turisme sostenible com a activitat a prioritzar, a més de les abans esmentades. El document també contemplava mesures per donar impuls al desenvolupament de les activitats del sector serveis com a generador d'ocupació i aplicació de la directiva de serveis. Mesures de suport a l'agricultura, la pesca, l'aigua i el medi ambient contemplats com a sectors estratègics i mesures per agilitar i modernitzar l'administració pública.

Aquest document va ser llargament debatut i s'hi incorporaren un 80% de les propostes que havíem presentat conjuntament les comunitats autònomes governades pel Partit Popular, propostes com la introducció de reformes legals necessàries per eliminar la dualitat del mercat de treball; reformes estructurals per avançar en la liberalització dels sectors econòmics bàsics, com el sector energètic, les telecomunicacions i els transports; la reestructuració i el sanejament del sistema financer; el disseny d'una política energètica, a mig i a llarg termini, coherent i sostenible; facilitar l'exercici de la llibertat d'empresa en tot el territori nacional sense necessitat d'obtenir les mateixes autoritzacions en diferents territoris o establir, per part de les comunitats autònomes, convenis amb les entitats financeres per tal de refinançar i reunificar els crèdits i els préstecs de campanya que mantenguessin vius els agricultors i els ramaders.

Malgrat això, no va ser possible arribar a un consens i el document no es va poder aprovar. El Govern d'Espanya, davant la falta d'acord, va expressar la voluntat d'impulsar les propostes del document d'economia i ocupació a través del diàleg social i a través de les conferències sectorials, cercant l'acord amb els agents econòmics i socials i amb les comunitats autònomes. De fet, a les diferents conferències sectorials i reunions entre l'Estat i les comunitats autònomes es fa feina en diversos temes, per exemple, en la formació i en l'ocupació per als joves, en la proposta per a la PAC a partir de 2013, etc.

Senyores i senyors diputats, la nostra experiència ens diu que de la col·laboració, del diàleg, de la cooperació i del consens, se'n poden treure fruits positius per al bé comú, per als interessos de la ciutadania, per això crec que és necessari fer una crida per intentar que hi hagi la màxima col·laboració entre les distintes institucions i de forma molt important entre l'Estat i les comunitats autònomes. És cert que es poden millorar els mecanismes, però no hem d'oblidar que tots som estat i que tenim la responsabilitat de donar respostes a problemes dels ciutadans.

Per tant, vull dir-vos que aquest president que els parla des de Balears continuarà donant suport a aquesta iniciativa perquè crec que és molt vàlida per a la col·laboració i la coordinació territorial i, sobretot, molt important en uns moments com els que vivim en què tots els esforços que es facin per coordinar l'aplicació de pressuposts i per servir bé als ciutadans i ciutadanes entre les distintes institucions sense cap dubte ni un són una iniciativa positiva per a la nostra gent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Parlamentari Mixt la Sra. Marí té la paraula. Divisió de temps? No?

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. No s'escapa a ningú que la quarta conferència de presidents de comunitats autònomes, celebrada el 14 de desembre de 2009, no va ser precisament un èxit. Certament, no és fàcil posar d'acord els presidents de totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol ni tan sols quan es tractaria d'un acord per a una bona causa. El president del Govern de l'Estat, Rodríguez Zapatero, pretenia en aquesta conferència, amb els presidents de les comunitats autònomes, arribar a algun acord que permetés treballar conjuntament per reactivar l'economia i per generar llocs de feina. Dos reptes interrelacionats que es troben al bell mig de les necessitats del conjunt de la nostra societat.

En definitiva, entenem que, tot plegat, va ser un acte de responsabilitat i és per això que entenem que hauria estat molt necessari que el president hagués consultat, prèviament a la reunió, els diferents grups polítics amb representació al Parlament de les Illes Balears. En el nostre cas, i així ho hem de dir i de reconèixer amb pesar, que tot el que hem sabut sobre la quarta conferència de presidents de les comunitats autònomes ho hem sabut pels mitjans de comunicació. De tota manera vull expressar, en línies generals, el meu acord sobre les qüestions que va plantejar el president Antich en aquesta conferència. Certament, les qüestions que hi vàreu exposar, president, són cabdals per al futur de les Balears i per desencallar els principals problemes que tenim plantejats actualment.

Necessitam negociar al més aviat possible el règim especial de les Balears, d'acord amb el que estableix el nou Estatut d'Autonomia. El finançament de la nostra comunitat autònoma ha millorat durant els últims temps, però es troba encara lluny del que seria bo i adequat per poder fer front als reptes que tenim plantejats. Així mateix també consider que és imprescindible articular aquest nou mecanisme de finançament perquè les Balears, ni que sigui per la seva característica de comunitat autònoma formada per illes, no pot continuar fent part del sistema general de finançament per a totes les comunitats autònomes que existeix a l'Estat espanyol.

En aquesta mateixa línia també entenem que és fonamental per a les Illes Balears avançar en la cogestió aeroportuària. Nosaltres entenem que no hauria de ser cogestió sinó gestió pura i dura, però aquesta diputada és conscient que dins l'actual estructura política això és difícil i necessitarà el seu temps.

Quant a la importància de l'educació, formació, lluita contra el fracàs escolar, la promoció de l'FP hi estam, també, òbviament d'acord. També així amb totes les propostes que heu esmentat en el camp del turisme.

Voldria, però fer una referència a l'actitud que es desprèn, després d'haver llegit les diferents manifestacions, d'allò que va ser l'actitud, en general, de la reunió, però també en concret dels presidents de les comunitats autònomes governades pel Partit Popular. Consider que va ser molt poc adequada i que, senzillament, va venir a demostrar que el PP no és un partit que accepti fàcilment la pluralitat de l'Estat ni cap tipus de descentralització, ni tan sols de regionalisme. Els presidents de les comunitats autònomes governades pel Partit Popular varen respondre purament i simplement a les consignes emanades des de Madrid i la seu central del Partit Popular, no varen tenir en compte, els presidents del PP, què interessava a les seves comunitats autònomes, què necessitaven els ciutadans de les seves comunitats autònomes, sinó senzillament quins eren els interessos que tenia el seu partit a nivell estatal.

Al PP li interessava que el Partit Socialista sortís malparat d'aquesta conferència de presidents, i el Partit Socialista i el Govern de l'Estat en sortissin afeblits per sobre de qualsevol altra consideració. Fins i tot el Rei d'Espanya, per qui m'imagín que els membres del PP deuen sentir un mínim respecte, ha dit que fa falta un acord entre les forces polítiques per fer front a la crisi. No em sorprendria que aquest tipus d'actituds acabessin passant factura al mateix Partit Popular perquè la gent en general vol solucions per als seus problemes, vol responsabilitat en els polítics i està farta de bregues estèrils i inútils. Quan Alemanya es torna a trobar estancada en la crisi, quan la Unió Europea ha d'acudir del tot cohesionada a rescatar gràcia de la fallida com ha estat embardissar-se en lluites partidistes per qüestions bàsiques no sembla la manera més assenyada de procedir.

Sr. President, som al vostre costat per defensar els interessos de les Balears, responsablement, a tots els fòrums entre d'altres aquestes conferències de presidents de les comunitats autònomes. Voldríem, emperò, també, i així us ho deman, que hi hagués més comunicació entre el Govern i el Parlament a l'hora de presentar les propostes de les Illes Balears. Tots junts sempre fariem més força.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Senyores diputades, senyors diputats. Crec que és de consciència començar la meva intervenció reconeixent un error, és cert, el Govern de les Illes Balears, al qual dóna suport el nostre grup parlamentari, va cometre un error. Supòs que per desconeixement o per oblit no va atendre la proposició no de llei, que a iniciativa precisament del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista es va aprovar la passada legislatura en aquesta cambra, dia 30 de novembre de 2004 més exactament, pel la qual s'instava el president del Govern a consultar els grups parlamentaris abans de la conferència de presidents de comunitats autònomes i posteriorment comparèixer en seu parlamentària per exposar els acords que s'hi haguessin pres. La primera part ja no era possible, però sí la segona, i per això el president del Govern de les Illes Balears sol·licità, entenem, aquesta compareixença que avui se substancia. En aquest sentit és d'agrair el reconeixement d'aquest error per part del president.

Després d'aquesta introducció inicial passem al fons de la qüestió i parlem d'allò que pensa el Grup Parlamentari del BLOC i PSM-Verds dels resultats de l'esmentada conferència de presidents. En primer lloc cal fer una referència prèvia, aquest format de conferència ens fa veure que l'arquitectura institucional de l'Estat continua sense respondre a la realitat plurinacional de l'Estat. Continuem tenint una assignatura pendent amb l'aprofundiment del dret a decidir de les distintes realitats nacionals i continuem funcionant amb sistemes poc pràctics com és aquesta conferència.

Dit això, i en el cas concret de la reunió del passat desembre, si hagués de fer una definició d'urgència breu sobre el nostre parer, em limitaria a dir llums i ombres. Si feim un repàs d'allò que es va tractar en aquesta quarta conferència de presidents, i que ens acaba d'exposar vostè, Sr. Antich, podem observar un seguit de propostes que, sens dubte, desvetllen bons propòsits i voluntat de posar en marxa mesures per fer front a la crisi econòmica. Això és indubtable. Allò que ja no tenim tan clar és l'efectivitat que aquestes poden tenir a la pràctica, si més no, no volem exercir la negativitat per la negativitat i estam disposats a donar un vot de confiança, un vot de confiança, però malauradament sense massa confiança, tot s'ha de dir.

No analitzaré totes les mesures proposades pel Govern de l'Estat una per una, no tendria temps i seria forçosament estèril, però sí que convé fer-ne una pinzellada general. Abans de res, vull deixar ben clar el suport del nostre grup parlamentari a la reivindicació que sobre règim especial de les Illes Balears, vostè, Sr. Antich, va fer al marc d'aquesta cimera. Dia 27 del passat mes d'octubre aquesta cambra aprovava per unanimitat una proposició no de llei del nostre grup parlamentari per la qual es decidia crear una ponència d'estudi a fi de -i cit textualment- "realitzar aportacions i suggeriments sobre el contingut del règim especial". Així mateix també instava el Govern de l'Estat i el Govern de les Illes Balears a iniciar el més aviat possible les negociacions per fer efectiu aquest règim especial.

És evident, llavors, que compartim i donam suport a les seves demandes sobre aquest tema en la conferència de presidents. No m'allargaré més sobre aquest aspecte, només afegiré que la necessitat i la urgència que el nostre grup parlamentari va deixar paleses a la sessió plenària d'octubre és ara més evident que mai. Esperam de vostè que la reivindicació que féu en la mateixa línia es tradueixi en fets en la màxima celeritat possible.

Tampoc no caldria fer esment, Sr. Antich, que compartim plenament la seva valoració, feta també en el marc de la conferència, sobre la necessitat que les Illes Balears puguem cogestionar els nostres aeroports. N'hem parlat a bastament en aquesta cambra i no cal repetir-nos, però que quedi reflectit, si més no, que el nostre grup comparteix que per al nostre país els aeroports i la seva gestió tenen un indubtable interès estratègic per al conjunt de la nostra economia i que lamentam la indefinició que el Govern estatal fins ara encara planteja sobre aquest tema.

Pel que fa a la resta de continguts de la conferència n'hi ha que tenen tot el nostre suport i d'altres que, si més no, ens provoquen dubtes. Vull dir que la divisió partidista com es va cloure la conferència, em refereixo sense embuts al Partit Popular, demostra que la utilització de la crisi econòmica des de prismes de conveniència política és una trista realitat. És simptomàtic que els presidents de comunitats autònomes governades pel Partit Popular votassin en contra de qualsevol mesura mentre la resta de governs socialistes o de coalició, com en el cas de les Illes Balears, o fins i tot amb presidències no socialistes, com Cantàbria o Canàries, s'esforçassin per cercar el consens i una posició unitària.

Des del nostre punt de vista és més que evident que el Partit Popular, més enllà que consideràs insuficient allò que es proposava, no va actuar des de la responsabilitat compartida sinó des de la dinàmica sectària, des de la visió purament partidista de com més malament millor, des de l'estratègia de no aportar res amb l'esperança de treure rèdits polítics de la situació de crisi econòmica. Aquesta actitud té, per part nostra, un total i absolut rebuig, però que rebutgem el sectarisme del Partit Popular no lleva per a res que no vegem les mancances de les propostes socialistes. Una cosa no exclou l'altra.

Certament, al document que s'aprova a la conferència trobam propostes de treball força interessants, i que compartim, com totes les que fan referència a la formació professional, a les mesures complementàries a les persones aturades que esgotin les pensions contributives i assistencials, a la contenció del dèficit públic, a la transposició de la directiva europea de serveis; propostes que en gran part, de fet, el Govern de les Illes Balears ha aportat i aporta a la pràctica. Però també, i no tenim per què amargar-ho, alguns dels punts proposats pel Govern de l'Estat ens semblen excessivament genèrics i en l'actualitat fins i tot contraproduents. Així, el compromís de -i citaré textualment- "*formular una proposta sobre el sistema de pensiones para asegurar su sostenibilidad y su suficiencia*", s'ha traduït a la pràctica en aquesta proposta, ja molt coneguda, de perllongar l'edat de jubilació fins als 67 anys, proposta que no compartim i a la qual som absolutament contraris.

Com ja he dit al principi tampoc no és objecte del debat d'avui analitzar al mínim detall la bateria de mesures de l'acord sobre economia i ocupació que fou el fruit d'aquesta conferència. Però no vull acabar sense referir-me a un compromís que afecta directament les Illes Balears.

El president del Govern de l'Estat, el Sr. Rodríguez Zapatero, es va comprometre públicament a defensar durant el període de presidència espanyola de la Unió Europea que les Illes Balears rebin de les institucions europees un tractament especial per mor de la seva insularitat amb la finalitat que pugui accedir a fons europeus que reben altres territoris insulars, sobretot en matèria de transports.

Sr. Antich, la setmana passada aquesta cambra va donar suport a la presidència de la Unió Europea, ara és hora, llavors, d'exigir l'acompliment del compromís que el Sr. Rodríguez Zapatero va adquirir en el marc d'aquesta quarta conferència de presidents autonòmics. De fet, la Unió Europea només es plantejarà seriosament la qüestió de la insularitat si l'Estat espanyol reclama amb claredat i d'una vegada per totes un tractament especial per la nostra realitat ja no insular sinó pluriinsular. Sis mesos passen molt ràpid i voldríem veure resultats.

La consideració especial de les Illes Balears a Europa per mor de la seva insularitat és una antiga i ferma reivindicació dels partits que conformam el Grup Parlamentari del BLOC i PSM-Verds, voldríem que el compromís del president del Govern estatal no es quedàs en paraules que s'emporta el vent, li correspon a vostè, Sr. Antich, fer el possible perquè això no sigui així. En aquesta tasca tindrà tot el nostre suport, si ho aconseguíssim, només per això, podríem considerar un èxit la conferència de presidents. Així ho esperam, si bé és cert, com he dit abans, no amb gaire confiança.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Vicepresidenta. Señoras y señores diputados. Miren, todos los países que tienen ciertas dosis de federalismo, suele haber tensiones acerca de cómo debe ser el nivel de relaciones entre el gobierno central y los distintos estados federales o autonómicos, de coordinación, de colaboración, etc. En el debate federal se suelen contraponer dos modelos, uno que se llama federalismo dual americano y otro, el federalismo cooperativo alemán. Son los dos modelos que se suelen poner como ejemplo. La literatura académica sobre federalismo ha puesto Estados Unidos como ejemplo paradigmático de un federalismo dual; es decir, un federalismo en el que no hay colaboración entre la federación y los estados. Yo creo que no es exactamente así como se dice, pero desde luego les libraré de la pesada carga de explicarles por qué.

Por su parte el federalismo alemán se ha considerado un federalismo cooperativo, con colaboración entre el *bund* y los *lánders*, sobre todo después de las reformas financieras que se hicieron en 1969, que impusieron una acción concertada entre los *bund* y los *lánders*, para poder llevar a cabo algunos programas y acciones, hasta el punto de que el mismo Conrad Hess llegó a decir a principios de los 60 que Alemania era un estado federal unitario, destacando como los elementos centralizadores de su federalismo.

En ese ambiente, ¿cuál es la situación de España?, ¿cómo resuelve España la relación entre el estado autonómico y el Gobierno central? Ciertamente fue el presidente de Gobierno José Luís Rodríguez Zapatero quien en el 2004, cumpliendo una promesa electoral, llevó a cabo la instauración de la conferencia de presidentes. Pero también es cierto que quizás entendió que era el momento adecuado, después de haber recibido unos meses antes, en el mes de junio, al Sr. Fraga Iribarne, quien le dejó en la Moncloa una bolsa de plástico con propaganda del Xacobeo, dentro de la cual había un dossier complejo sobre el desarrollo institucional del estado de las autonomías. Y en dicho dossier, entre otras cosas, se incluía la reforma de los tribunales superiores de justicia, la participación de las autonomías en la elección de los magistrados del Tribunal Constitucional y también la conferencia de presidentes, que Fraga siempre dice que él venía proponiendo desde el 94. Un programa electoral socialista en el que iba y creyendo también que la oportunidad política era la adecuada. Así pues, en el 2004 se hizo la primera conferencia de presidentes.

Se dice que es un órgano de cooperación. Bueno, podemos decir que lo es ahora, porque hasta ahora no lo era, era un encuentro. Y es una experiencia, tal como se resuelve en España, aunque he oído alguna crítica acerca de que en según qué realidades plurinacionales no tiene que estar. Hombre, yo observando la experiencia comparada, veo que esta reunión es de máximo nivel político y se celebra en países como Alemania, Austria, Suiza, que no es una federación, sino que es una confederación, en la cual hay una cierta realidad plurinacional, Italia, e incluso creo que también se celebran en Canadá, y especialmente en Alemania y Austria últimamente han tenido

un papel muy importante. Pues bien, decíamos que este tipo de conferencias, que hasta ahora era un encuentro, técnicamente no era un órgano porque faltaba la regulación y la previsión normativa, era un encuentro entre el presidente del Gobierno y los presidentes de las comunidades autónomas para tratar asuntos de interés común y llegar a acuerdos políticos que luego son formalmente adoptados en el órgano o a través del instrumento normativo que corresponda según la materia. No era por tanto, un órgano formalmente decisorio, pero su composición le otorgaba la más alta legitimación en las relaciones de colaboración entre Estado y comunidades autónomas.

Pues bien, la primera reunión a la que se ha hecho mención aquí ya, fue un éxito, aunque podamos decir que solo por la presencia de todos los presidentes autonómicos junto con el del Gobierno de España el 28 de octubre del 2004. Tuvo como objeto tratar de asuntos comunitarios y europeos y de la financiación de la asistencia sanitaria, ya que como se sabe, al ser la única transferencia hecha de forma prácticamente unilateral por el Gobierno Aznar, dejó un profundo grado de insatisfacción que todavía hoy arrastramos. Pero a partir de la segunda, el Partido Popular ha denostado una y otra vez esta cumbre, como si interpretara que un fracaso de cada reunión es un fracaso del Gobierno y por tanto una victoria del Partido Popular.

La segunda fue en septiembre del 2005, hubo un acuerdo entre Estado y comunidades autónomas sobre financiación sanitaria, más de 3.000 millones un año, más de 3.000 millones otro año, naturalmente una oferta irrechazable que parcheaba la deficiente financiación sanitaria y que no planteó más problemas, habida cuenta que hubo unanimidad entorno a esa mejora financiera. Pero cuando llegó la tercera reunión, el 11 de enero del 2007, en la que se pretendía un documento conjunto sobre investigación, desarrollo tecnológico e innovación, así como un acuerdo sobre conferencias sectoriales de agua y de inmigración y la creación de un grupo de trabajo para hacer un reglamento para la conferencia de presidentes, ya quedó clara cuál era la posición del Partido Popular frente a esta conferencia. Y en lugar de que se desarrollara como una reunión de autonomías, para los fines previstos de coordinación general, ya se acabó convirtiendo en una reunión entre partidos. Y con ese espíritu negativo se ha llegado a la cuarta conferencia que ha tenido lugar el 14 de diciembre del 2009.

Como novedades, efectivamente y como ya ha hecho constar el Sr. Presidente, nos encontramos con que han asistido por primera vez como invitados representantes de los agentes sociales, CEOE, CEPYME, UGT y Comisiones Obreras. Hubo acuerdos y desacuerdos. Los acuerdos: la aprobación del reglamento interno de la conferencia, y sería injusto tratar este acuerdo como el punto más anodino y de menor relevancia política, puesto que pese a su apariencia es un punto importante ya que responde a la pregunta de qué es lo que queremos que sea esa conferencia de presidentes y pasar de las normas de protocolo, a normas ya contenidas en el boletín oficial. El boletín oficial concretamente de 19 de diciembre de 2009 y del que destacaría su artículo 1 que establece la conferencia ya como el máximo órgano de cooperación política entre el Gobierno de España y los gobiernos de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla.

También se definen sus funciones, las grandes directrices de las políticas públicas, sectoriales y territoriales de ámbito estatal y asuntos de importancia para el estado de las autonomías que afecten a los ámbitos competenciales estatal y autonómico. Su funcionamiento se acuerda que sea a puerta cerrada, para evitar la tendencia consolidada en la actualidad de convertir la conferencia en un encuentro de debate partidista, a veces más efectista que efectivo. También hubo una declaración sobre la Presidencia española del Consejo de la Unión Europea y sus prioridades, sobre la que ya ha hablado extensamente el Sr. Presidente y en la cual se han recogido muchas de las cuestiones que planteó nuestra comunidad autónoma, lo cual nos hace que estemos en buen camino para resolver algunos problemas que afectan a esta autonomía. Hubo también entre los acuerdos una declaración sobre la violencia de género.

Quizás cuando el tiempo nos de una mayor y mejor perspectiva, valoremos como uno de los logros más importantes que ha tenido el Gobierno del Sr. Rodríguez Zapatero el conseguir que las políticas sobre violencia de género hayan llegado a tener rango de política de estado. Cuando el Sr. Rodríguez Zapatero estaba en la oposición lo intentó presentando propuestas para confeccionar una ley integral sobre el tema que fue rechazada por el partido que gobernaba en aquel momento. Cuando llegó al Gobierno, una de las primeras actuaciones fue conseguir consensuar esa misma ley y lo logró. Y hoy nadie entendería que no hubiera una colaboración plena de todos los partidos políticos en esta materia y de la inicial oposición del Partido Popular a una ley integral contra la violencia de género, que era simplemente como un error a olvidar. Debemos valorar muy positivamente que se decida exportar la experiencia española en la lucha contra la violencia de género a la Unión Europea.

Pero no solamente ha habido luces, sino que como se ha dicho ya aquí, también ha habido sombras. Y éstas vienen por los desacuerdos, que no son sino un trasunto de la errónea concepción del marco de la conferencia de presidentes como un espacio de oposición al Gobierno. Las comunidades del Partido Popular presentaron un decálogo de economía y un documento sobre agricultura, ganadería y pesca. Y el Gobierno elaboró un documento integrador que asumía nueve de los puntos del decálogo de economía del Partido Popular y siete del documento que se elaboró sobre agricultura, ganadería y pesca. El documento resultante incluía la doble propuesta del ejecutivo en materia de empleo y confección del déficit, junto al 80% de las propuestas del Partido Popular. Obtuvo 12 votos a favor y 8 abstenciones y como no dispuso de unanimidad no pudo ser aprobado. Se intentó finalmente que hubiera al menos un acuerdo en los aspectos fundamentales que afectan a comunidades autónomas en la lucha contra la crisis, el empleo juvenil y el déficit público. También si hizo patente el interés del Gobierno en trabajar conjuntamente en el ámbito de la política industrial, ganadería, pesca, agricultura y agua.

Pero las propuestas del Partido Popular, las rechazadas, se centraban en una reforma laboral que tuviera como objetivo crear nuevos empleos, lo cual es saludable, y fomentar la contratación indefinida, lo cual también es saludable, pero a través de cotizaciones sociales más bajas. Dicho con otras palabras, reducir los ingresos de la Agencia Tributaria mediante rebajas de impuestos y perjudicar también la salud del fondo de reserva de la Seguridad Social rebajando las cotizaciones de quienes tienen empleo. Ambas medidas van dirigidas a debilitar el Estado, en un momento especialmente grave en el que es el Estado, con sus recursos y su capacidad de endeudamiento, quien está dando oxígeno a la economía de este país. Es como en una situación de gravedad en el mar, en la que hay un peligro de naufragio, la economía liberal está naufragando, pues nos dedicáramos a agujerear los botes salvavidas, el Estado, que es quien nos está subviniendo en estos momentos de crisis y quien está ayudando a que ésta sea lo menos fuerte posible. En cualquier caso resulta muy difícil explicar ante la opinión pública y que ésta comprenda que si se acepta el 80% de lo que uno propone, no sea posible llegar a un acuerdo si hay voluntad para ello. Y en este caso quizás faltó la voluntad de acuerdo, que cada uno piense si la voluntad de acuerdo falló, por aquellos que aceptaron el 80% de lo que decían los otros, o si falló por quien quería imponer el cien por cien de sus propuestas y no aceptar las ajenas.

Señoras y señores diputados desde el Grupo Parlamentario Socialista asumimos que es responsabilidad de los partidos de progreso iniciar reformas, como ha sido instaurar la conferencia de presidentes, o como lo fue en su día el proyecto de Ley integral contra la violencia de género. Igual que no nos desanimamos cuando se rechazó la propuesta de ley contra la violencia de género, tampoco nos hemos de desanimar con los intentos de bloqueo de la conferencia de presidentes. Asumimos que es nuestra responsabilidad mantener frente a las críticas una posición didáctica que consiga, con paciencia, que los sectores más conservadores interioricen la bondad de las reformas, en este caso las que crean foros de debate y de diálogo y que no se conviertan los foros que deben de ser de diálogo, en foros de confrontación. La conferencia de presidentes debe ser un foro de diálogo, tengo la seguridad que dentro de unos años, no muchos, será más noticia por los acuerdos que por los desacuerdos. Será un foro deseado por todos aquellos que pretendan construir un futuro común, independientemente de sus intereses particulares. Y en eso los socialistas estaremos.

Nada más Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular el Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, vull en primer lloc saludar i agrair el to de la seva intervenció que celebr i que s'acomoda al meu parer a l'obligació que té vostè de comparèixer davant la cambra per explicar com ha anat la IV Conferència de Presidents i accept de bon grat a més les seves disculpes respecte que no s'havia fet la reunió prèvia amb els grups parlamentaris. Vostè ha explicat que aquest ha estat un oblit i naturalment esperam que si hi ha alguna altra ocasió no es torni a produir i acceptam -com dic- les seves disculpes.

M'he limitat a prendre quatre notes del que vostè ha explicat i al fil de les coses que ha dit, intentaré posicionar-nos en moltes d'elles a favor, en d'altres amb alguns matisos, però faré algun comentari sobre altres qüestions que, no vostè, però sí altres intervinents, han dit des d'aquesta tribuna que no s'ajusten a la realitat. I només per servir a la realitat farem algunes correccions de consideracions que s'han fet aquí i que em semblen injustificades i injustes, sobretot les que vénen d'un partit que es diu Esquerra Republicana de Catalunya i ens diu si hem de fer cas o no hem de fer cas al Rei d'Espanya. Crec que els podríem donar alguna lliçó sobre aquesta matèria.

(Alguns aplaudiments)

Alguna altra la faré al final sobre el sectarisme del Partit Popular, o fins i tot la vertadera falsedat, que el Sr. Diéguez ha corregit per cert, que els representants del PP votassin en contra. Efectivament, no votaren en contra, es varen abstenir, que és una qüestió ben distinta.

Jo crec que alguna de les coses algunes de les coses que vostè ha explicat, Sr. Antich, són molt raonables i amb algunes de les coses que vostè va explicar estam absolutament d'acord. S'ha parlat de la insularitat, el debat sobre el REB és un debat que al final és un mandat estatutari, és un mandat que tots els grups de la cambra per unanimitat i a proposta del BLOC, s'ha constituït ja i crec que aquests dies es reuneix, és una comissió allà on es treballa damunt les necessitats de fer propostes perquè una vegada aconseguir el finançament, com així ho diu el mandat estatutari, puguem aconseguir aquest règim que tots volem i crec que respecte d'aquesta qüestió hi ha una certa unanimitat. Ha parlat també del finançament dels ports com un tema important, hi ha la reforma del d'Eivissa, però també és cert que el de Palma necessita una gran inversió. I respecte de temes de sostenibilitat i competitivitat en el sector primari, naturalment hi estariem totalment d'acord.

És veritat que hi va haver acords sobre algunes qüestions, però s'han de subratllar tots els temes de violència de gènere, el tema de la presidència europea, són importants i rellevants. I vostè diu que a la seva intervenció va demanar que aquesta presidència europea servís al Govern per impulsar aspectes de temes turístics, si no ho he entès malament, i aspectes de la importància de l'eix Mediterrani i sud del Mediterrani sobre les relacions amb el continent africà. Bé, ens agradaria que poguéssim desenvolupar tot el tema de la Mediterrània i també tots els temes de consens sobre economia i també sobre cogestió aeroportuària. Nosaltres hem seguit aquest debat amb molt d'interès, avui efectivament no és la qüestió principal, però vostè a les seves declaracions posteriors a la conferència de

presidents va destacar el tema de la cogestió aeroportuària; nosaltres hem seguit amb molta d'atenció les manifestacions que ha fet el ministre, que no ens deixen ni molt manco tranquils, vull citar molt especialment les seves declaracions a *La Vanguardia*, ara no sé exactament la data, però doble pàgina a *La Vanguardia*, on l'única cosa que quedava clara és que l'Aeroport del Prat i el de Barajas sí que estarien en un primer nivell de cogestió amb un sistema mixt de participació del sector privat i de les institucions, cambres de comerç, etc. Però no quedava tan clar aquest segon nivell en què estarien inclosos aeroports com el de Palma i altres com el d'Eivissa i el de Menorca. Per tant, aquest és un tema que preocupa i m'agradaria també ens diguéssim que després de la seva intervenció, el president va fer alguna reflexió sobre aquests aspectes, o simplement ho va dir vostè i m'imagín que el president en va prendre nota, o si va fer alguna consideració explícita sobre aquesta qüestió, perquè és un home que ha viscut dins la contradicció sobre aquest tema, tant li ha estat dir que hi hauria cogestió aeroportuària com que no n'hi hauria. Per tant, la seva posició ha estat i continua sent un poc confusa.

Jo crec que la conferència de presidents pot tenir vertaderament efectivitat i el reglament que s'ha aprovat i publicat ha contribuït a definir una mica més el perfil, en el meu parer no abastament, però ha vengut a definir un perfil més clar que el que tenia abans, que era en definitiva una reunió protocol·lària allà on tothom deia la seva; ara hi comença a haver coses clares, com per exemple la unanimitat per poder aprovar qualche cosa, la resta queda en recomanació, i la necessitat, que jo crec molt important en aquest tema i en aquesta ocasió, que existeixi una feina prèvia, perquè realment -siguem seriosos i coherents- és impossible que amb una jornada es puguin plantejar tots els temes que cada comunitat planteja i es pugui arribar a resolucions concretes. I al final aquí el que es pretenia era una cosa al nostre parer ben distinta.

Jo crec que si volem parlar i volem donar utilitat a la conferència de presidents dins el context de la participació de les comunitats, dins el conjunt de l'Estat, dins el context d'una reforma del Senat i de l'actuació del Senat en els temes territorials, dins el context d'una major participació dels poders autonòmics dins les grans decisions de l'Estat, s'haurà de desenvolupar un poc més i s'haurà de donar més sentit a aquestes reunions preparatòries i a les reunions de caràcter previ. És obvi que és impossible pretendre que amb un matí i un horabaixa, amb el dinar enmig, es resolguin totes aquestes qüestions i s'arribi a acords sobre aquestes qüestions. A mi em sorprèn que ara aquí, com naturalment succeeix sempre, els dolents són els membres del Partit Popular, el president del Partit Popular, ignorants i insolidaris, que no volen participar de les grans decisions de l'Estat, i els bons, el Govern i la majoria seràfica i bondadosa, que vol el bé per damunt del mal i totes aquestes coses que naturalment ningú no se les creu.

Aquí hauríem de començar dient que el Sr. Rodríguez Zapatero va posar damunt la taula un esborrany d'acord a les 3 de l'horabaixa del dia de la conferència i tenia un sopar amb el president del Vietnam, que tot això va ser com un vodevil també, el president del Vietnam que esperava, el Rei que ja hi era, ... tot plegat una cosa un poquet..., sincerament, vist des de fora, vist pels que hi participaven i hi eren, un poc sorprenent i un poc xocant que un estat organitzat i gran es trobi amb

aquestes situacions que vostè degué viure, perquè veig que riu, degué viure de prop.

S'han extret temes sobre els quals m'agradaria que vostè també donàs la seva opinió, perquè les notes que s'han fet d'aquesta conferència de presidents per exemple, s'ha parlat d'un tema sobre el qual m'agradaria saber la seva opinió, reestructuració del sistema financer espanyol. Això és un tema que segons totes les agències va ser una de les qüestions que es va debatre i es va parlar en aquesta conferència. M'agradaria saber què es va dir, si ens ho pot contar, què pensa un sector tan important com el financer de les Illes Balears, amb una caixa d'estalvis que està en procés de participació amb altres caixes per intentar fer un *pull* i planejar situacions de futur més avantatjoses; quina és un poc la seva posició sobre això, quin és el seu punt de vista sobre això.

Per tant, com veu, nosaltres estam d'acord amb moltes coses que vostè ha defensat i per tant no tenim res a dir. És correcte que en aquest tipus de reunions vostè defensí el REB, és correcte que defensí la cogestió aeroportuària, al final són mandats parlamentaris i fins i tot estatutaris, per tant ens sembla bé que els defensí.

Però he de sortir al pas també, Sra. Presidenta, d'alguns comentaris que s'han fet que no es corresponen amb la realitat. Si vostès tenen la curiositat d'entrar a la pàgina web de Moncloa i van a la conferència de premsa del president respecte a aquesta conferència de presidents, se sorprendran del to absolutament inacceptable de la seva intervenció davant els mitjans de comunicació, és a dir, "els dolents són els altres; jo els he proposat i no han volgut; vénen aquí a boicotejar...". Clar, des d'aquesta perspectiva no es poden plantejar les coses. Jo, en aquest tema, ni tan sols no hi hagués entrat, ni tan sols no hi hagués entrat perquè m'havia semblat que l'actitud del president era formal, de presentar un poquet el debat com havia estat i nosaltres correspondríem amb la mateixa línia, però bé, aquí immediatament altres grups, el mateix grup que dona suport al Govern, naturalment han de manifestar que el Partit Popular va tenir una actitud inacceptable, etc.

Bé, nosaltres pensam que qui va tenir una actitud inacceptable va ser el Govern de la nació, amb una pretensió meitat ingènua i meitat poc realista. No es pot pretendre, com he dit abans, amb una jornada resoldre tantes qüestions, ni es pot pretendre que les comunitats autònomes s'adhereixin a una política que nosaltres consideram, amb tots els respectes, econòmica i social equivocada; no es pot prendre això, això és impensable que es pugui produir. Per tant si la perspectiva que s'intenta donar a la conferència de presidents després de tres anys de no celebrar-la és una reunió on hi hagi una certa adhesió respecte a la política econòmica i social del Govern de la nació, això no és possible, i jo crec que és lògic que no sigui possible i que tothom pot entendre que això no és possible, amb independència que algunes de les propostes siguin recollir propostes que han fet els presidents de les autonomies que presideix el Partit Popular; és igual, perquè al final el que es pretenia és un acord al voltant d'una política que no compartim, que ens pareix desencertada, que consisteix a apujar impostos, que no disminueix el problema de la falta d'ocupació a la nostra societat, al nostres país... Per tant era impossible pretendre aquesta qüestió.

No obstant això, Sr. President. Jo crec que la viabilitat de les futures conferències que es puguin produir gira al voltant de l'ús que se'n faci, en la mesura que se'ls llevi un poquet l'aspecte presencial de fer aquest gran encontre i hi hagi grups que prèviament facin feina paral·lelament sobre propostes perquè naturalment llavors la reunió de presidents vagi ja sobre conclusions. Pretendre com s'ha pretès un acte d'adhesió a la política d'en Rodríguez Zapatero en un moment tan delicat com el que vivim em pareix inadequat.

De totes formes sí que vull acabar, Sr. President, agraint naturalment el to de la seva intervenció, que ha estat reposat i moderat, i jo l'aprecio en el que val, i lamentant que alguns altres utilitzin qualsevol debat que se substanciï en aquesta cambra per dir que el Partit Popular està equivocat.

Senyores i senyors diputats, aquesta és la nostra posició: cooperació en els temes d'Estat amb el Govern d'aquesta comunitat; suport en les qüestions principals com el REB, com tot el tema de la cogestió aeroportuària; com és puguem avançar en aquestes qüestions millor; i un to crític respecte a la pretensió -no de vostè, naturalment, ni d'aquest govern, que no era aquesta la seva pretensió sinó del Govern de la nació- de convertir en definitiva aquest encontre, aquest quart encontre, en una aprovació de la política del Sr. Zapatero, la qual cosa, com he dit abans, queda de manifest quan es llegeix l'empipament que duia, com estava d'indignat a la roda de premsa que ell mateix va fer a Moncloa.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Per contestar als diferents grups el president del Govern, Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull agrair totes les intervencions, a la Sra. Marí, al Sr. Barceló, al Sr. Diéguez i al Sr. Fiol, perquè crec que totes han estat amb un to totalment constructiu.

Jo el primer que voldria dir és que la conferència de presidents és una eina jove i que per tant -efectivament alguns s'hi han referit- és una eina de la qual ara mateix s'ha aprovat el reglament i que per tant s'ha d'anar fent, sense perjudici que efectivament jo crec que tots aquells àmbits que creem per progressar en el debat territorial, la bona coordinació de les distintes institucions que dirigeixen els distintes territoris, jo crec que totes aquestes qüestions són molt importants. Alguns estan defensant des de fa temps la necessitat que efectivament hi hagués una reforma en el Senat en aquest sentit per donar aquest aspecte territorial de forma més important, i per tant agraïm que efectivament s'hagi pogut crear una conferència de presidents. A més des de les Illes Balears en som tan defensors com que les distintes forces polítiques vàrem acordar que a través del nostre estatut també es creàs una conferència de presidents entre el president de la comunitat autònoma i les presidències de les illes. Per tant en aquest sentit ho veim com una molt bona eina.

He de dir que efectivament jo crec que hi ha hagut un poc de tot, és a dir, jo crec que s'ha de fer, com deia el Sr. Fiol, un major esforç de preparació, és a dir, aquestes distintes reunions han de tenir un esforç important de preparar-ho, però a la vegada també és necessari que totes les formacions polítiques i sobretot les majoritàries tenguin clar que efectivament la conferència de presidents no es pot utilitzar com una arma més de partit, és a dir, el fet que a la conferència de presidents es trobin distintes governs per debatre hauria de tenir, hauria de donar lloc a una visió més clara del fet que són distintes governs que estan debatent, i que per tant és possible fer esforços que a vegades dirigits per les idees purament i simplement partidistes no és tan fàcil, i no assenyal uns i altres, ho assenyal com a bon funcionament de la conferència de presidents, i jo supòs que això també passarà a mesura que la gent vagi fent un exercici en relació amb aquest tema.

La meua impressió, i per ventura només és una impressió, és que maldament hi hagués hagut una preparació i hi hagués hagut reunions anteriors, crec que la proposta de les comunitats autònomes del Partit Popular hagués estat la mateixa, perquè des del primer moment del matí es va veure aquesta idea, que efectivament en matèria d'ocupació i en matèria d'economia no hi havia voluntat d'arribar a un acord, sense perjudici que efectivament jo també pens que seria necessari que totes aquestes distintes propostes s'haguessin pogut preparar i treballar amb més antelació. És ver que hi va haver reunions de preparació, però la veritat és que les coses no estaven tan concretades com haurien d'estar.

De totes formes la meua intervenció no va amb cap idea de crear cap tipus de polèmica, sinó tot al revés, crec que hem de continuar reforçant la conferència de presidents, crec que és una eina molt important, crec que hem d'ajudar perquè efectivament doni tots els resultats que hauria de donar. No anam sobrats d'espais, d'àmbits on poder coordinar i discutir polítiques territorials, i per tant en aquest sentit crec que val la pena fer-hi feina.

El Sr. Fiol es referia a algunes qüestions, és a dir, és ver que jo vaig fer la intervenció quant a insularitat i va quedar recollida a la declaració de la Presidència europea. És ver que jo vaig fer una intervenció quant a turisme i va quedar recollida en el document que després no es va poder aprovar d'economia i ocupació, Canàries també la va fer. I és ver que jo vaig fer una intervenció en relació amb la cogestió i no va quedar a cap document, és a dir, jo vaig intervenir a favor de la cogestió, i un poc la resposta que es va donar era que hi havia una proposta que s'estava preparant per part del ministeri que ja estava anunciada en aquells moments. Jo ja he dit en distintes ocasions que estava molt satisfet perquè s'hagués obert aquest debat, i que efectivament hi hagi ja l'Estat fent feina en una proposta; és ver que també sempre he emprat la paraula prudència perquè no sabem tots i cada un dels paràmetres d'aquesta proposta, i per tant haurem d'esperar jo crec que a mitjan any a poder tenir un esborrany on vegem clarament aquesta situació.

Jo el que vull dir al Sr. Fiol és que per tot allà on ha fet falta he deixat ben clar que les Illes Balears no podien quedar enrere de la primera tongada en matèria de cogestió, per tant nosaltres no veim possible que hi hagi primer dos aeroports com Madrid i Barcelona i que les Balears, per la importància estratègica que tenen els aeroports aquí, per la importància que tenen per a la mobilitat de les persones, per la importància que tenen per a la nostra economia, per la rendibilitat dels aeroports i per la importància dels nostres aeroports, quedassin al marge d'aquesta proposta. Així ho he fet saber a tothom. He de dir que les darreres manifestacions d'alts representants del Govern d'Espanya aquí han dit que efectivament les Illes Balears hi serien; jo esper a veure la proposta i pot estar segur que el president estarà al capdavant de la demanda que efectivament hi siguem en primera línia en matèria de participació dins la gestió dels aeroports. Aquesta és la nostra idea i crec que és el que es mereix la nostra comunitat autònoma.

Quant a la millora del sistema financer, aquesta va ser una proposta precisament aportada pel Partit Popular, va ser una proposta que anava dirigida a millorar les caixes d'estalvi, a donar-los més suport, a donar-los més solidesa, i de fet veim que en aquests moments és molt actual que les distintes caixes estan cercant aliances precisament per poder tenir una resposta més sòlida. Va ser una de les propostes que s'havien acceptades dins el document d'economia i ocupació i que finalment, per l'abstenció del Partit Popular, no es va poder aprovar, perquè com molt bé es deia es necessitava la unanimitat.

Bé, jo crec que efectivament, entre totes les distintes propostes que hi havia en aquest document d'economia i ocupació, segurament n'hi hauria de més efectives i d'altres que per ventura no tant, però jo crec que era molt important en aquells moments intentar posar d'acord autonomies i l'Estat quant a les mesures que hem de dur a terme davant la crisi; en moltes mesures serem molt més efectius si les feim conjuntament, hi ha moltes competències que són competències compartides i per tant demanen que anem de bracet per tal de tirar endavant segons quines iniciatives, i a la vegada serem molt més potents si efectivament podem ajuntar pressupost de l'Estat i pressupost de la comunitat autònoma en una mateixa línia. No va ser possible arribar a aquest acord, hi ha una voluntat -així ho va expressar el Govern d'Espanya- que aquest debat continuï dins les conferències sectorials, on estan representades totes les comunitats autònomes, i per tant la voluntat des de Balears és que en totes aquelles iniciatives que efectivament siguin importants per a les Illes Balears puguem donar el màxim suport. Per tant en aquest sentit estam fent feina a les distintes conferències sectorials.

Quant als elements que jo vaig defensar a la meua primera intervenció, efectivament hi havia el tema de turisme. En el tema de turisme és importantíssim que, dins tota l'estratègia d'un creixement sostenible, hi hagi el turisme; el turisme és una activitat de futur, és una activitat que té molt de futur, és una activitat que continuarà creixent i per tant el model en el qual està fent feina l'Estat ha d'incloure el turisme sostenible com una aposta important de futur, i, això, ho hem d'empènyer sobretot des d'aquí, però hi ha altres comunitats autònomes com Canàries i altres comunitats autònomes que també tenen un percentatge de la seva activitat econòmica molt gran relacionat amb el turisme, que també estan interessades en el fet que això sigui així. Això ha de ser així perquè a més necessitam fer una reconversió important, aquí ho hem debatut en diferents ocasions, i per tant necessitam que efectivament des de l'Estat, governi qui governi, es doni el pes que pertoca al turisme, un tema fonamental per a una comunitat autònoma com la nostra, atès el que representa a nivell de la nostra activitat.

Tots els altres temes crec que també estan en línia en moltes de les qüestions que crec que hem anat discutint aquí, tant en temes de formació com en millora de ports, règim especial, etc., i per tant són qüestions que crec que tenen el suport, almenys general, una altra cosa llavors són les iniciatives més concretes, almenys general de les distintes forces polítiques.

I jo vull acabar una vegada més demanant disculpes, efectivament, per aquest error de no haver convocat els grups, i puc assegurar que no tornarà a passar. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Passam ara...

(Aldarull a la sala i remor de veus)

Passam ara al torn de rèplica dels diferents grups, i per un temps de cinc minuts té la paraula el Grup Parlamentari Mixt. No vol intervenir. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument. No era l'objecte de la conferència de presidents, però avui en aquest debat, com no podia ser d'altra manera, ha sortit el tema de la relació entre l'Estat i les comunitats autònomes, que avui en dia, entre d'altres mecanismes, se substancia a través d'aquesta conferència de presidents, que jo crec que després de les intervencions dels distints portaveus ha quedat clar que és un sistema que és el que tenim, que és el que hem d'aprofitar, que és el que hem d'utilitzar ara en aquests moments, però que és un sistema insuficient. Al final es converteix en part en una situació protocol·lària, amb un cert *paripé*, difícilment practicable per arribar a acords, sobretot si no hi ha, com es deia abans -en això coincidesc amb el portaveu del Partit Popular-, aquesta preparació prèvia de les conferències, i per tant jo crec que tots tenim ben clar que és evident que és el mecanisme que hem d'utilitzar perquè és el tenim, però que no és un mecanisme de futur, que no és un mecanisme que ens vagi bé a les distintes realitats nacionals per dur a terme les nostres polítiques i avançar, com deia abans, en el dret a decidir.

Jo crec que l'eina hauria de ser, per una banda, la reforma del Senat per convertir-la en una vertadera cambra de representació territorial, crec que fa 20 anys que se'n parla sense que s'hagi avançat ni una retxa ni una coma, i d'això són responsables els dos grans partits, PP i PSOE, que en parlen, que ho diuen, però que a l'hora de posar-ho a la pràctica mai no han avançat gens ni mica. I l'altra eina evidentment hauria de ser el plantejament valent i concret d'un estat federal, que aquí no record que el Partit Popular ho hagi plantejat mai, però sí que el PSOE n'ha parlat en ocasions, sí que ho planteja, l'estat federal, però quan governa no ho fa mai, mai no s'ha avançat tampoc cap a aquest estat federal, i destacats dirigents del PSIB-PSOE l'han reclamat en ocasions, però els seus representants a Madrid tampoc no crec recordar jo que hagin fet cap iniciativa en aquest sentit.

Per tant crec que seria una qüestió que per ventura no és objecte tampoc d'estendre's massa avui, però sí que és un tema que volia deixar puntualitzat, perquè allò important avui en dia, i amb la situació econòmica que tenim, són altres qüestions. Allò important, almanco a curt termini, és el tema de la situació econòmica que tenim, i temes com per exemple el dels fixos discontinus, com per exemple el de la formació, tot el tema de l'increment dels aturats, i temes econòmics importants per a les Illes Balears com el de la cogestió aeroportuària, al qual efectivament continuem donant voltes, continuem sense que el Ministeri de Foment ens aclareixi el què; nosaltres escoltem les paraules del Sr. Antich, del president, que ens demana confiança i tranquil·litat, però sentim el Sr. Blanco i la seva predecessora abans i la veritat és que ens costa tenir aquesta confiança que ens demana el Sr. President.

O les previsions en les negociacions del règim especial de les Illes Balears, que crec que seran molt importants en els pròxims anys, perquè supòs que no serà una negociació senzilla, i s'ha d'agafar, per tant, a mitjan termini i sobretot, en això li recordaria i li insistiria, la informació, que crec que necessitem estar damunt el tema, del tractament especial de la Unió Europea de la insularitat, una vella aspiració, una antiga reivindicació absolutament necessària i que fa que en aquests moments les Illes Balears, el fet que no tinguem un tractament especial per a la nostra insularitat, tinguem un greuge comparatiu respecte d'altres realitats insulars de la Unió Europea. Fins i tot aquests elements d'autogovern, com pugui ser el règim especial de les Illes Balears, com pugui ser el finançament, ara en aquests moments més que per a un aprofundiment en el dret de decidir, crec que ara les necessitem per fer front a la situació de crisi econòmica que tenim, ara més que mai. I per tant, en aquest sentit, evidentment tendran al nostre grup al seu costat, però sobretot el que voldríem és veure que també per part del Govern de l'Estat no hi ha només bones paraules, sinó que hi ha realitats, cosa que fins al dia d'avui ens costa de veure.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez. No?

Doncs, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, només dues qüestions que li vull comentar, efectivament el tema de la cogestió aeroportuària ha estat citat ara mateix; sincerament li dic, vostè, doncs, tindrà una informació molt especial, però el que es pot llegir en els mitjans de comunicació no es compadeix amb el que vostè diu habitualment, i preocupa perquè l'escenari que s'intenta dibuixar és un escenari de segona divisió per a les Illes Balears, això jo és el que deducisc i el que veiem, però bé, només un comentari si vostè hi vol sortir al pas.

I una segona qüestió. Tot el tema de la millora del sistema financer és un tema extraordinàriament preocupant, no només per a les institucions, per a la política, també per als ciutadans, en aquesta cambra ha estat un tema fins ara tabú, però qualche dia n'hauré de parlar d'aquesta qüestió. Efectivament, avui per ventura no és el moment, però jo li demanaria qualche cosa més que el que ha fet a la intervenció responnent al que li demanava; jo no li deman que em descrigui per què no va sortir endavant aquesta qüestió, si l'havia proposada el Partit Popular o l'havia deixada de proposar, li deman que pensa vostè, vostè, que és el president de la comunitat autònoma de les Illes Balears, respecte de la reestructuració del sistema financer i què pensa respecte de la situació del sistema financer a les Illes Balears, dins aquest context de dificultat que hi ha a tota Espanya? Aquest és un tema d'extraordinari interès i vostè hi ha passat un poquet de puntetes.

Però bé, en termes generals jo don per satisfeta la nostra pretensió, legítima naturalment, que vostè vengués aquí, comparèixer i explicar-nos com havia anat aquesta conferència.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Antich té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument, per agrair una altra vegada les intervencions i per dir al Sr. Barceló que bé, que efectivament nosaltres també creim que una bona organització territorial així com toca, un estat de les autonomies que no miri les antigues províncies necessita un Senat, un Senat territorial, i per tant en aquest sentit crec que per part del Partit Socialista es varen fer algunes propostes, no s'ha pogut arribar a un acord, hi ha d'haver un gran acord en un tema com és aquest, i per tant efectivament fins ara no hi ha pogut ésser, però això no lleva, sobretot els socialistes d'aquí sempre hem tengut molt clar que,

efectivament, aquesta era una proposta i per part del PSOE també s'ha dut en el seu programa electoral, una altra cosa és que llavors siguem capaços de poder arribar a un gran acord amb la resta de partits i sobretot amb l'altre partit més important.

Per tant, en aquest sentit estar totalment d'acord que efectivament aquesta seria una passa important.

Però el fet que efectivament això fos la millor manera no lleva importància que efectivament la Conferència de Presidents no sigui un bon instrument, i jo crec, segueix pensant que efectivament, des del treball de totes les forces polítiques i de totes les institucions hauríem d'aconseguir que serveixi pel que ha de servir; l'Estat tal vegada ha de preparar més aquestes reunions i els governs hem de saber que anam allà com a governs i no amb una direcció política, fermes, respecte del que diuen des del partit. I per tant en aquest sentit crec que això serà una qüestió de temps i per tant voldria que efectivament funcionàs així.

En relació amb el sistema financer al qual es referia el Sr. Fiol, tornar-li a dir: precisament tot el debat és que, efectivament, determinades entitats financeres, sobretot les caixes, puguin aguantar i ser competitives i, per tant, en aquest sentit es parla de la possibilitat que es creïn les fusions necessàries per guardar aquesta competitivitat. Per part de la nostra, que es Sa Nostra d'aquí, ha estat analitzant aquesta postura amb distintes caixes, ara ho segueix analitzant amb unes altres em dona la impressió, però sempre pensant en poder guardar la identitat d'aquí, vull dir que ja ha parlat amb dos grups de caixes, amb aquella idea de poder guanyar aquesta fortalesa i aquesta competitivitat que derivi de la unió i a la vegada poder aguantar la identitat de ser la caixa d'aquí, sa nostra, i per tant un poc en aquestes línies hi fem feina.

Però, com vostè diu, efectivament és un tema suficientment important perquè segurament qualche dia en parlem més concretament, però sí que sàpiga que efectivament hi ha una preocupació respecte d'aquest tema i una ocupació respecte d'aquest tema.

Quant a la gestió aeroportuària, jo sé el que he demanat i el que defensaré des de les Illes Balears, i sé, quan ha vingut aquí la Vicepresidenta del Govern d'Espanya o ha vingut el Vicepresident del Govern d'Espanya el que han dit; si, de resultes del projecte que es du a terme no surt així com jo crec que ha de sortir, com se suposa l'Estat tendrà en contra la comunitat autònoma de les Illes Balears i li tendrà de valent en contra. Perquè en aquest tema no ens jugam només la mobilitat de les persones, que ja és molt important, en aquest tema el que ens jugam, a més, és, el que està en joc és l'economia de la nostra comunitat autònoma, la competitivitat de la nostra economia. Per tant, en aquest sentit, no passi pena que si no hi ha el tracte que pertoca per part de l'Estat en un tema tan important com aquest, a mi en tendran al capdavant i esper que puguem anar junts a defensar que, efectivament, no se'ns doni, a defensar que se'ns doni la resposta que creim que se'ns ha de donar.

Per la resta, agrair les aportacions de tothom, i repetesc, des d'aquí seguirem, aquest president que els parla seguirà reforçant i fent feina perquè la Conferència de Presidents tregui més profit del que va treure en aquesta darrera reunió, sense perjudici que hi va haver acords importants, però per desgràcia l'acord damunt economia i ocupació, que en aquests moments era tan necessari, no va ser possible. Per tant, reforçar aquest instrument i ara en aquests moments intentar que totes aquelles mesures que siguin importants per a les Illes Balears i s'empenyin a les conferències sectorials puguin tenir l'acord de la comunitat autònoma de les Illes Balears si efectivament són positives per als nostres ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple núm. 85, de 9 de febrer del 2010.

Pàg. 3921 i 3922, apartat I.2):

On diu: RGE núm. 409/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pacte social i polític per a l'educació.

Hi ha de dir: RGE núm. 409/10, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a **full únic de reclamacions**.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS